

AUTHOR _____

NO. 4602

TITLE: SIDDUR, ITALIAN ASHKENAZIG
RITE, VOL. 2

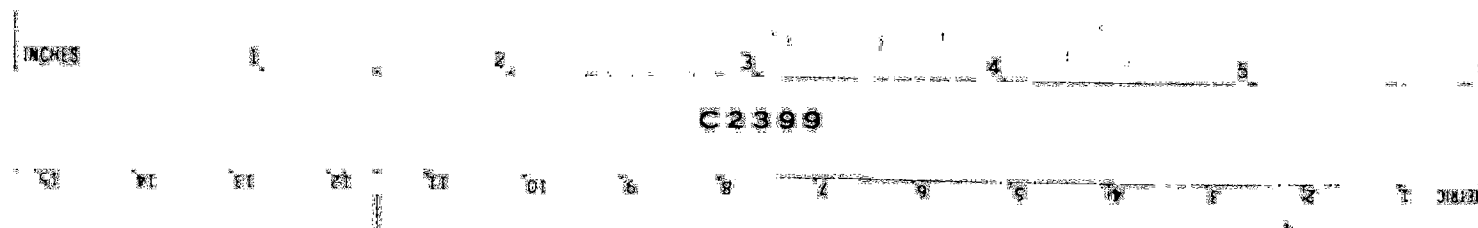
RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 862

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

תפלת ראש חודש

לכשיגיע לעבודה אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יְעַלְהֵנוּ

יְיַעֲרַבְנוּ וְיַשְׁלֵם
וְיַקְדֵּם וְיַזְכֵּר וְיַגְדֵּל
וְיַפְנֹק וְיַחַדֵּק וְיַחַדֵּשׁ
וְיַחַדֵּשׁ וְיַחַדֵּשׁ וְיַחַדֵּשׁ
מִיַּחַד וְיַחַד וְיַחַד
וְיַחַד וְיַחַד וְיַחַד

עיר קדשן וזכרון כל ע
עמד בית ישראל לפניך
לפליטה ולטובה לחן
לחסד לחיים לרחמים
ולשלום ביום ראש ה
החודש הזה זכרנו יי
אחינו בו לטובה ופקדנו
בו לבונה והושיענו
בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים חוס ו
חננו ורחמנו ורחם על

עלינו ומלטנו מכל צרה

ויצון והושינו כי אלך

יענינו כי אל מלך חנון ו

ורחום אתה

הלל

הלל

שם יידי שם יידי

משה ועל עולם

ועד מבוא

מהולל שם ישראל על כל
גוים יי על השמים כבודו
מי כיי אהינו המגביה
לשנת ניקימי מעפר
הל מאיטפות ירים אביון
להושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו מושיבי ע
עקרה הבית אם הננים
שמחה הללויה
בנאת ישראל ממעדי
בית יעקב

מֵעַם לֹוֹעֵז הִיִּתָּהּ יְהוּדָה
לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלֹוֹת
הַיָּם רָאָה וַיִּנֹּס הִירְדֵן
יְסוּב לְאַחֹור הַהַרִים
בְּקִדּוֹ כִּלְיִם גְּבַעֹת כִּנֵּי
כִּנְיֵי צֶאֱן מִהַלְּךְ הַיָּם
תִּנּוֹס הִירְדֵן תְּסוּב לֵאלֹהֵי
לְאַחֹור הַהַרִים הַיִּקְדוֹ
כִּלְיִם גְּבַעֹת כִּנְיֵי צֶאֱן
צֶאֱן כִּלְפֵי אֲדוֹן חוֹלֵי
צֶאֱן מִלְּפֵי אֹהֵי יַעֲקֹב

ההפני הצד אדם
הלמיש למענו
לא לנו לא לנו
לשמך הן
כבוד על חסיד ועל
אמתך למה יאמר
הנני סאה ומה איתני
ישרנו בשמים
חפץ עשה עמי
כפי חרב פיני
אדם פקדונם

עֵינַיִם לֶהֱמַן לֹא יִדְמֶנּוּ
אֲזַנַיִם לֶהֱמַן לֹא יִשְׁמְעוּ
אֶף לֶהֱמַן לֹא יִדְחֶקוּ
יָדַיִם לֹא יִמְשְׁכוּ
עֵלְיָהֶם לֹא יִהְיוּ לֶאֱמֶנֶת
יִתְּנוּ בְּעֵינָם כְּמוֹתָם
יִתְּנוּ עַל שֵׁמֶתָם כִּי אֵשׁ
בִּוֹסֶתָם יִשְׂרָאֵל
בְּיַם עַלְמֵי עוֹלָם
בְּיַם עַלְמֵי עוֹלָם
בְּיַם עַלְמֵי עוֹלָם
בְּיַם עַלְמֵי עוֹלָם

יְיָ בְּמַחֲוֹבֵי עֲזָרָם וּמִגִּנִּים
הוּא יְיָ זְכַרְנוּ יְבָרַךְ
יְבָרַךְ אֶת
בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרַךְ יְיָ
הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים
יוֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם
וְעַל בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתֶּם
לֵי עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵי וְהָ
וְהָאָרֶץ נִתַּן לְבְנֵי אָדָם
לְאֵל הַמֵּתִים הַלְלוּ יְיָ

ולא כל יורדי דומה וא
ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה

לע

אהבתי כי ישמע

את קולי

תחנוני כי הטה אזנו לי

ובימי אקרא אפיוני

חבלי מות ומערי שאול

מצאוני צרה וינן אב

אמצא ובשם יי אקרא

אפי מלטה נפשי ה

חַנּוּן יִסְוֶדְךָ וְאֵהֵנוּ מִ
מִרְחַם שׁוֹמֵר פֶּתַיִם
יְיָ הִלַּחְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ שׁ
שׁוֹבֵי עַפְשִׁי לְמִנוּחַיִךְ
כִּי יִסְבֹּךְ עַל־יְכִי כִי חֲלַעַת
נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת עֵינַי מִ
מִדְמַעָה אֶתְרַגְלִי מִדָּחַ
אֶת הַלֶּךְ לִפְנֵי יְיָ כִּאֲדָעַי
דְּחַיִּים הֶאֱמַנְתִּי כִי אֵד
אֶתְפֹּס אֲנִי עֲשִׂיתָ סֶלָה
אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּדַמִּי יִשְׁכַּחַ

הָאָדָם כּוֹזֵב מִה

אֲשִׁיב לִי

כִּלְעִמּוֹלוֹהִי עַל־י פֹּס

יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשָּׁם יִ

אֶקְרָא נֶדְהִי לִי אִשְׁלֵם

נֶדְהָ נָא לְכֹל עַמּוֹן יִ

מֵעִנִי יִהְיֶה מוֹתָה לְחַסִּדִּי

אֵינִי יִכִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי

עֲבָדְךָ כִּי אֶמְתַּךְ פִּתְחֵךְ

וְנִשְׁבַּח לְךָ אֲבִיחֵךְ

וְנִדְהָ וּבִשָּׁם יִאֶקְרָא

עֲדֵי לֵי אֶשְׁלֶם נֶעְדָה עַ
לְכָל עַמּוֹ בְחַצְרוֹת בַּיִת
בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַ

הַלְלוּיָהּ
הַלְלוּ
אֶת יְיָ בְּגוֹיִם
שֶׁבְחוּהוּ בְּ

הָאוֹמִים כִּי יִבְרַךְ עֲלֵינוּ
חֶסֶד וְאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם
הַלְלוּיָהּ הַקּוֹדֵשׁ לֵי בְּ

מִוֶּבֶת כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
יִאֲמָר נְאֻם יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לעולם חסדו

יאמרו נא בית אהרן
כי לעולם

חסדו

יאמרו נא ירא יי שב
לעולם חסדו

מן המער קראתי יי
ענג במרחביה

יי לי לא אירא מה יעשה
לי אדם יי לי אב עוזי

ואני אראה בשונאי טוב

לחסות ביי מנמוח בא
באדם טוב לחסות ביי
מנמוח ננדיכים כ
זים סבבני בשם יי כי
אמילם סבבני גם סבבני
בשם יי כי אמילם סבבני
נדבדים דעכו באש ק
קועים בשם יי כי אמיל
אמילם חת דחיתני ל
לפולק עתני עתותם
חטותיהם לישמע

קול רעה וישועה פתח
צדיקים ימין יל עשה
חיל ימין יל רוממה ימין
יל עשה חיל לא צמות
כי אודה ואספר מעשי
יהי שר ישרי אודות
לאנתב פתח לשע
עד אפנים אודה
חלשתי לא יפנים
שמוני ששכני ע
עמנו ויהי לי לישועה

אֹדֶךְ אֶבֶן מֵאֶסוֹ הַבְּ
הַפּוֹנִים הִתְהַלְּוֹשׁ פִּי
פִּי " אֶבֶן " מֵאֶת יַיִן
הִתְהַלְּוֹשׁ הַיֵּאֲנִפְלֹאֵת
מֵעֵינַי מֵאֶת זֶה הַיּוֹם
עָשִׂה יְיָ עִלְיָהּ וְנִשְׁמַחָהּ
בְּ אֵנִי יְיָ הוֹשִׁיעַ
נַפְשִׁי

אֵנִי יְיָ הוֹשִׁיעַ נַפְשִׁי
אֵנִי יְיָ הוֹשִׁיעַ נַפְשִׁי
אֵנִי יְיָ הוֹשִׁיעַ נַפְשִׁי

אנא יי העליחה נא

ברוך הנה

בשם

ברננוכם מבית יי

ויאו לנו אסרו לנו

בעבודתם על קרונות

המזבח לי אשה ואות

אה ארוכמן הויה

ליי ניי סוף

עולם חסד

יהלילך יי כל מעשך

וְחִסְדֵיךָ עֲדֵי יָקִים עֵשִׂי
רֵעוֹנְךָ וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרַעַה יוֹדוּ וַיְבָרְכֵנו וַיִּשְׁמְחוּ
וַיִּשְׂאֲרוּ וַיְחַמְּמוּ אֶת שֵׁם
מִלְּשֵׁךְ הַדָּד וְהַדָּד יִתְגַּו
לְכֹחַ מַלְכוּתְךָ כִּי לֹךְ מִגֹּו
לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נַעֲמִים
לְעַד בְּכָל יוֹם מִמִּיד מִ
מַעֲתָם וְעַד עַתָּה אֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶת יְיָ מֶלֶךְ
בְּתוֹךְ בְּתוֹךְ הַיָּמִים

כחמלל אבות קדוה
וקדושת דיעוב ונזקו
אנכי חובב אנשי

למוסק

דאשי חדשים ליעוב

ענתוסן עמיה

לל תולדותם סדוקים

סמריכים לפנך וסמיה

לען שיערי חפיה

לעבר בעדס זבדון לעם

היה עשועת נפיעם מ

סד שועא מזבת חדש

מנין מבין ועולת ראש

חדש נעלה עליו וישעיר
עזים נעשה ברעון ובעב
ובעבודת בית המקדש
נשמח כלנו ושרי דוד
עבדך נשמע בערך ה
האמורים לפני מזבחך
אהבת עולם תביא להם
וברית אבות לבנים תזנו
והביאנו יי אלהינו לעין
עידך ברנה ולירו שלם
בית מקדשך בשמחת

עולם וישם נעשה לפניך
את קרבנות חובותיך
תמידין כסדרן ומוספין
נהלכתן את מוסף יום
ואש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה
כמצות רצונך כמו ש
שכתבת עלינו בתורתך
עלידי משה עבדך מ
מפי כבודך באמר
ונראש החדשים תק

מקד ביה עולה לישועים
גם בקד שנים ואלו
מסטים בני שנה שבעה
בני זמנים ונעוהם ונס
והסידום פסדו יכד שלש
של חנים לוד ושני ע
בא שנים ואלו
השנים נוספות
השנים נוספות
השנים נוספות
השנים נוספות
השנים נוספות
השנים נוספות

וְהָיָה לְךָ אֵל וְיָצִיט
 הוֹדוּ וְיִסְתַּחֲוּ וְיִבְרָכְךָ
 לְשִׁטְוֹן וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים
 וְלִשְׁלֹם לִישְׁעָה וְלִשְׁעָה
 לְחַיִּים וְלִחְנֻכָּה לְמַח
 לְמַחֲלֵל וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים
 וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה
 לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים
 וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה
 לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים
 וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה
 לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה לְחַיִּים

מִלִּפְנֵי יְיָ אֱהִינוּ הַלְלוּ
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהִי הָרֵאשִׁי ח
חֲדָשׁ זֶה קָץ לְכָל עֲרוֹתֵינוּ
תְּחִלָּה וְרֵאשִׁי לְמַלְחַמֵּינוּ
כִּי בִישְׂרָאֵל עָמַד בַּחֲדָרָת
מִכָּל הָאוֹמוֹת וְחָקִי ר
וְאֵשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם ק
קִבַּעַת בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ כ
מִקֲדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי ח
חֲדָשִׁים

יבשה לראש - ישיב שלום - יתן השבת אומר

אתה יצרת

מקדם

כלית מלאכתך ביום ה

השביעי בחרת בנו מכל

האומות ורצית בנו מכל

הלשונות וקדשתנו

כי יצאתנו ממצרים

מלכתנו ויבחרתנו

העירול השני והשני

עֲלֵנו קִרְאתֶנּוּ מִן
לְהֵינּוּ בְּאַהֲבָה שְׁפִתוֹרֶת
לְמַנוּחָה וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים
לְכַפְרָה וּלְפִי שְׁחָטָנוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
אֲבוֹתֵינוּ חֲרָבָה עֵרְנוּ
וְשִׁמְמָה מִקְדָּשֵׁינוּ וְנִלְוָה
כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ וְאִין אֵ
אֲנוּ יִבְלֶין לַעֲשׂוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחֵינֶיךָ
בְּבֵית הַעֲדוּל וְהַקְדוֹשִׁים

שְׁמֵי אֱלֹהֵינוּ
אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁ
שָׂתַעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְרַגְלֵינוּ
וְהִטְעֵנוּ בְּבִילְנוּ וְשִׂמְחָה
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֵת קִדְשֵׁךָ
חֹטְתֵנוּ תִּמְדֵּן בְּיָדֶיךָ
וּמוֹסְפֵינָם בְּהַלְבֵּתֵךְ
וְהַמוֹסְפֵי זֶם הַמְנוּתֵנוּ
זֶם רֵאשֵׁי הַהוֹדֵשׁ
וְשֶׁה וְנִקְרָא בְּשֵׁם

בְּאַהֲבָה בְּמִטְוֵת רֵעֶךָ
בְּכֹחַ שְׂמֵחַת עֲלֵינוּ עֲבֵרָה
בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁרָה
עֵסֶד מִפִּי בְּבוֹדְךָ נֶאֱמָר
וּבְיָוֵם הַשֶּׁשֶׁת שָׁנִי בְּבָשִׁים
בְּבִי שְׁנֵה תְּמֵעִים וְשָׁנִי
עִשְׂרוֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלִלְהָ בְּשֶׁמֶן וְנֶסֶף ע
עוֹלָה שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל
עוֹלָת הַתָּמִיד וְנֶסֶף זֶה
קָרְבַן שַׁבַּת וּבְקָרְבַן ד

וַיֵּשֶׁב חֹדֶשׁ נֶאֱמַר וּבְרֵאשֵׁי
חֹדֶשׁ יָבִיאוּ בָכֶם הַקָּרְבָּנוֹת
לְיָיִךְ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים גִּבֹּרִים
שְׁנֵה שָׁבְעָה תְּמִימִים
וּמִנְחָתָם וּמִכְבִּיהֶם כֹּה־
כַּמְדוּבָר שֵׁשׁ עֶשְׂרֵי
לֶפֶר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂוֹת
וּשְׁעִיר לְעֹפֶר וְעֵי
תְּמִידִין כְּהִלְמָתָן

אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
חֲדָשׁ עֲלֵינוּ אֶת
הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבוֹ
וּלְבְרָכָה לִישׁוּעָה וּלְ
וּלְנַחֲמָה לְרִיחַ וּלְהַצֵּלָה
לְמַחֲלַת חֲטָא וּלְסְלִיחַת
עֵין יְהוָה רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁ
שִׁיחָא שְׁבַת וְרֵאשׁ חֲדָשׁ
זֶה קֵץ לְכָל צְרוּרֵינוּ
תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְכָל חַח

רוּחַתְנוּ כִּי בִישְׂרָאֵל עִמָּךְ
 בְּחַת מִכָּל הָאוֹמוֹת וְחִ
 וְחָקִי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים
 לֶחֶם קִבַּעַת בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מִקְדָּשׁ הַשֶּׁמֶת יִשְׂרָאֵל
 וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים
 בְּרַחֲמֶיךָ

וְזוֹאחַ לְבָנָה בְּחֲדוּשָׁה מְבָרַךְ עַל־יָדֶךָ
 וְסִינִימֹתַי מְבָרַךְ עַל־יָדֶךָ מְלִילָה הַרְאֵשׁוֹתָ
 עַד שֶׁתִּבְלַע פְּגִימֹתָהּ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בְּרָא עֲשֵׂה
שְׂחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כֹל
עֲבָאִם חֵק וּזְמַן נֵתַן
לָהֶם שְׂלֵא יִשְׁנוּ אֶת
הַפְּקִידִם שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים
לַעֲשׂוֹת רֵצוֹן קוֹנֵיהֶם כִּי
פָּעַל אֱמֶת שִׁפְעוּלָתוֹ
אֱמֶת וְלִבְנֵה אֱמֶת
שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲטוּרַת תְּפִאָה

לעמוסי בטן שהם עת
עתידים להתחדש כמ
במותה ולפאר ליוצרים
על כבוד מלכותו ברוך
אתח יי' מחדש חדשים

ואין מברכין על הירח לא במועאי שבת
כשהיא מבושמת ויעמד בבליים נאים
והולה עינו כנגדה ומישר רגליו ומברך
אשר בנואמרו וכו' ואומ' אחר הברניה

סימן טוב תהי לכל ישראל
ברוך בוראך ברוך מקדשך

וזורק נזיקות
כנגדה ואומ'

ברוך יוצרך

1 פגמים

כִּשְׁם שֶׁאֲנִי זֹרֵק בְּעֶבֶד
וְאִין אֲנִי נוֹבֵעַ בְּךָ אִם
יִזְרְקוּ אַחֲרַיִם לְקַדְּאֵתִי
כְּעַדִּי וְלֹא יִזְכְּלוּ לִי גַע בִּי
חַנּוּן תִּפְּוֹל עֲלֵיהֶם אֲ

אֵימְתָה וּפְחָד
וְכֵן לְמַפְרַע
אִמֵּן אֱמֵן ה'
הַלְלוּהָ וְאִמְרוּ לְחַבְדֵּיהָ גַּם עַמִּי
שְׁלוֹם וְיִלְךְ לְבֵיתוֹ בְּלֵב סוֹדֵה
וְחֹזְרֵיז לְכַדְּךָ עֲלֵיהָ כִּבְּרָה עֲלֵי בְּרֵיתֵךְ
לְעוֹלָם

בְּחַנּוּתָהּ

כְּחַנּוּתָהּ

עַל הַנִּסִּים

הַעֲבִירוּהוּ וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שְׁעֵשִׂית
לְאַבוֹתֵינוּ בְּיַמֵּי הַהֵם
בְּזֶמֶן הַזֶּה בְּיַמֵּי מַתְתִּיָּה
בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל וְרַח
וְחַשְׁמוֹנָאִי וּבְנָיו נִשְׁעַמְדִּי
עֲלֵיהֶם מַלְכוּתֵינוּ ה'
הַרְשָׁעָה לְהַשְׁכִּיחֶם
מִתּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִידֶם
מִלִּפְנֵי רַעְיוֹנְךָ וְאַתָּה
מִלִּפְנֵי הַרְבִּים עֲמִדָּה

להם בעת ערתם רבתי
דיבם דנת דינט נקמת
נקמתם מסרת גבורים
ביד חלשים ודבים ביד
מעטים וטמאים ביד
טהורים ורשעים ביד
עוסקי תורתך ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם
ולפני ישראל עשית
תאוצה גדולה ופתיחן
יהיה ויהי ויהי ויהי

בְּאוֹ בֵּינֶךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ
וּפָנּוּ אֶת הַכֹּלֵךְ וּמְהֵרָה
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהוֹלִיכּוּ
נְרוֹת בַּחֲעֲרוֹת מִקְדָּשְׁךָ
וְאָמְרוּ הִלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְשִׁמְךָ וְקִבְעוּ שְׂמֵנוּ
יְמֵי חַנּוּכָה אֶל לַיהוּדֵי וְרַת
וְהִלֵּל לְפָנֶיךָ

על כלים יפנדך ויפנדך כבוד לייק
גל חנכה כל ליהודאשון כבוד של

ברוך אתה יהוה אלהינו

ובשאר הלילות אינו מברך
והרואה ולא בדרך סגור לתו מברך
שנים שעשה נסים ושהזינו
ובשאר הלילות אינו מברך לא אחת

בפורים

על הנסים
ועל הנסרות ועל
ועל הפורקן ועל הקדו
התשועות ועל המצו
ועל הצרות שנגזרו
לאבותינו בימי חזק
נבי מרדכי ואסתר
בשנת ה'תתקע"ה

עליהם יזכר ה' שבע פעמים
להשמידם לה' ולעולם
את כל היהודים מעתה
ועד וקץ סוף ונשיה ביום
אחד בשלשה עשר
לחודש שנים עשר הוא
חודש אדר ושלום לנו
ובתה ברחמיך הרבים
הפריה ענתו וקלקלת
זעבתו והשבות לו
היו בראשו ונתן אותו

וְאֵת בְּנֵי עַל הָעֵץ עַל כָּל־ם
קָוְרָא אֶת הַמְּנִלָּה עֵץ הַיָּד שֶׁל שֶׁבֶת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְעִוְנוּ עַל מִקְרָא מִנְּלָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם

שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן סִדְרָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְ

זְקִימָנוּ וְהַצִּיעָנוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

וְקוֹרָא אֹתָהּ וּפּוֹשְׁטָהּ כְּאַנְרַת " וְזִכְרָךְ אַחֲרֶיהָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם

הַרְבֵּה אַתָּה רִיבֵנוּ וְהַדָּן אַתָּה

דִּינֵנוּ וְהַנֶּאֱקָם אֶת־נַקְמַת־נוֹ

הַצַּדִּיקִים מֵעַד־נוֹ

וְהַיְשָׁרִים נִמּוֹל לְבָבֵךְ

אֲדַם נַפְשֵׁנוּ בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

מִכָּל עֲרֵי הַסְּהַא הַמּוֹשִׁיעַ
בַּתְּעִנִּית

יחיד אומרה בשומע תפלה ושליח
צבור בק נוט לחפא

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם אֲ

עוֹם תְּעַנִּיתֵנוּ

כִּי בִעֲרָה גְדוּלַהּ אֲנַחְנוּ

אֶל תִּפְּןָ לְרִשְׁעֵנוּ וְאֶל

תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמִיעַ שׁ

תִּפְּלִתֵנוּ הִיָּה נָא קְרוֹב

לְשׁוֹעֵנוּ תִּהְיֶה נָא חֶסֶדְךָ

לַחֲמֵנוּ מִדָּם נִקְרָא אֵלֶיךָ

עֲנֵנוּ בַדְבָר שֶׁאָמַר וְהִיא ^כ

נִקְרָא אֵלֶיךָ וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה

עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי

אֲשַׁמֶּע בְּיָאֲתָה יְיָ עוֹנֶה

בְּעַת צָרָה פְּוֹדָה וּמִצִּיל

גִּבּוֹר עַת צָרָה וְצוֹקֵד

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּ

תְּפִלָּה וְשִׁלַּח צְבוֹר מִטַּיִם בְּ

תְּשִׁיעַ נַא אֶנְאוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁמֶה בְּעוֹז וּבְרָחֵם

אומר בבונה ירושלים

נחם יי אלהינו אהביל
עיון ואת אהיל
ירושלים ואת העיר ה
האבילה והשוממה
הבזויה והמעונה כח
ממעונות ישראל
מבלי בניה והיא יבנה
כאשה עקרה שר
לסתותיה לנינוח
ודארתה עתה יל

ויטילו את עמך ישראל
לחרב ויהרגו בזרון חסיד
עליון על כן עיון במדר
מבנה וירושלם תתן ק
קולה לפי לפי על חליתם
מע מעי על הרותהם כי
אתה באת העתה ובאת
אתה עתיד לבנות
פניכם ואת אתי חלית
פניכם אתה את שבת
פניכם אתה עתה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִנְחָם ו'
יְרוּשָׁלַם

סדר המזעדות

סדר הפסח

ליל שמורים כותפללק סדר ערבית וקור'
קרינת שמע כברמתיה ומתפללק אצות
וגבורות וקדושת הטום ובמקום אגדה
הונן מתפללק אמה בחרתנו יעלה ויבא
ואומר ביום חן המצות הזה והשאנו
וחותם באי מקדש ישראל והזמנים
פילה זו מתפללק ערבית ושחרית ומנחה
ואם חל יום סוכה להיות בשבת או שבת
קצרה אחר סעודה ויכלו הסוכים

וְזָרְכָה אֶת כִּינֹר כְּמוֹעַ יְהוָה בְּהַקְדִּישָׁה
הַשְּׁמֵימִת וְיִזְן יְנִיחַ לְהַזְבִּיר שְׁלֵיִם טוֹבֵשׁ לְעֵלָה
שִׁמְתָן אֵין שְׁלֵחַ עֲבֹד יִרְדּוּ לְפָנֵי הַתִּיבָה עֲרִיבָה
וְיִשְׁמְךְן קוֹסוֹת שְׁאוֹזְרוֹס כְּמֵה כְּדִלְקִין וְהַבֵּל
לְפָנֵי הַמִּזְבֵּחַ יֵאֵס חֶלְמוֹס כְּמוֹב לֵה יוֹרֵד
כְּמוֹנֵי שִׁמְתָן מִלְּלָל תְּפִלָּה זוֹ אֵתָה כְּמִתְנֹד
עַד עַל נוֹ קְרֵאת וְנִדְרֵעֵנו יְיָ לְהִינוּ מִשְׁפָּטֵינוּ
יִרְקַתְךָ וְזוֹ עַד זִכְרֵ לִי עֲצָאת מִצִּיִּים יְעֹלְדֵי
וְיֵאֵס וְהַשְּׁמֵימִת יִנְזִיב כֹּל הַתְּפִלָּה כְּאִשְׁרֵ
הִיא תְּפִלָּה לְמִלְּלָל בְּשׁוֹחֲרֵית אַחֲרֵ
תְּפִלָּת יִנְזִיב מִדֹּעַ אֵין שֵׁנִי
כְּפִרְיֵ תוֹרָה כְּסִפֵּר אַחֲרֵ קוֹרֵן חֲמִשָּׁה כְּסִדֵּר
כְּאֵל עֲרֵעָה כְּפִרְשָׁת מִשְׁכֹּנו עַד עַל עֲבֹאוֹתֵם
וְאֵס הַלְּכָשֶׁת קוֹרֵן שְׁבַעַה בְּאוֹתָה פִּרְשָׁה
וְכִפְטֵר קוֹיָא כְּסִפֵּר שֵׁנֵי כְּסִדֵּר פִּנְחָס פִּרְשָׁה
וְכַחֲדָשׁ הַרְאֵשׁוֹן עַד סוּף הַפִּרְשָׁה וּמִפְטִיר
בִּיהוֹשֻׁעַ פְּעִינָה הָיָא עַד וַיְהִי עוֹמְעוֹ בְּכָל
הָאָרֶץ בְּיוֹם הַשְּׁמֵימִת מִיַּעֲיָאֵין וּמִכֵּן שֵׁנֵי ס
סִפֵּר תוֹרָה כְּסִפֵּר אַחֲרֵ
קוֹרֵן חֲמִשָּׁה כְּסִדֵּר אַחֲרֵ אֵל הַכְּהֻנִּים
כְּפִרְשָׁת שׁוֹר אֲזוֹ מִשְׁכֵּב עַד וַיְדַבֵּר מִשְׁדֵּר

את בני גדיה ימפטיר קורא בשני ביום שקרא
יבדאטק גמפטיר כמלכיס וישלח הלך
עד ואחריו לא קם כמותו ביום השלישי
שהוא חול המועד

מוציאין שני ספרי תורה כאחד קורין שלשה
בסדר בא אלפרעג בפרישת קדש יצא
כבוד עד סוף הסדר ורבינו קרא בספר
השני בסדר פנחס וקראתה עד סוף הלך זה
ביום הרביעי מוציאין שני ספרי תורה
כאחד קורין שלשה ב
בסדר אלה הכשפים בפרישת אהרן ת
הלוח את עמי עד לא הכשל נדי בחלב אמו
ורבינו קורא בסדר שוש באתמל

ביום החמישי מוציאין שני ספרי תורה
כאחד קורין שלשה ב
בסדר יצא כל יום כשלוש פעמים על אהרן ת
תבטל נדי בחלב אמו ורבינו קורא בספר
שני באתמל ביום ישיב מוציאין
שני ספרי תורה כאחד
קורין שלשה בסדר בהעלותך בפרישת צ
במדבר כינו בשנה השנית עד יצא ולאזרח

הארץ · ורביע קורא באתמול · שבת חול המועד
מוציאין שני ספרי תורה בספר אחד

קורין שבעה בסדר כי תשא בפרשת ראיה
אתה אומר אלי עד לא תבשל גדי בחלב אמו ·
ומפטיר קורא בספר שני פרשת והקרבתם
בשאר ימי חול המועד · ומפטיר ביחזקאל
היתה עלי יד יי' · ביום השביעי שהוא

יום טוב אחרון מוציאין

שני ספרי תורה באחד קורין חמשה בפרשת
ויהי בשלח עד אני יי' רופאיך · ומפטיר
קורא בספר שני פרשת והקרבתם · ומפטי
בשמואל וידבר דוד ליי' · ואם חל בשבת
קורין באותה הפרשה · ביום השמיני
שהוא אחרון לפסח

מוציאין שני ספרי תורה בספר אחד
קורין חמשה בסדר ראה אנבי בפרשת כל
הבכור עד סוף הסדר ומפטיר קורא ב
בספר שני והקרבתם ומפטיר בישעיה
עוד היום · ואם חל יום שמיני להיות בשבת
מוסיפין בפרשה ומתחילין עשר תעשר
עד סוף הסדר · וקורין בה שבעה · י

ורבותינו ז"ל נתנו סימן לפרשיות הללו
שור או פשוט קדש לי כל

משך תורא קדש

אם כסף פסל לך בנדבתיני

בכסף פא פסל נמד

זיהי בשלח כל הכבוד

שלח בוכרא

סדר תפלת מוסף

כל שמנת ימי החג ק
אחר שקורין בתורה ומטבטדין בנביא
לכד חול המועד שאין מטבטדין בעביא או
אשרי ובחול המועד אומר וצא לציון
וקדיש ומתפללין תפלת מוסף והו סדר
תפלה אבות ונכורות וקדושת השם ואין
מוכדין בנכורות משיב הרוח ומודיר גשם

יק מזכירין ואומ בתפלת מוסף של יום ראשון
מזכיר הטל ומאותה שעה ואילך כל מורה
השנה אבן מצותות מזכיר הטל וצברות
השנים והטל לברכה ונותן ללחן אכורת
נבורות וקדושת השם ואתה בחרתנו
אט היום טוב בשבת צריך להזכיר של
שבת מלפני חטאינו ובשבת אומ את מוספי
יום המנוח הזה ויום חג המצות להינו ואת
אבותינו עי' וטאמר איש מצותנת ידו ו
השואנו ית עבודה והודאה וברכת כהנים
ימים שלום קדיש שלם עלינו לשבח
תפ שלם משני ימים ראשונים של
פסח גמרון את ההלל ומברכין לפניו ולאח
ולאחריו בין יחיד בין צבור אבל משאר
הימים קורין אותו בדילין ומברכין לפניו ו
לאחריו ודוקא צבור למי שכל הימים שאין
גמרון את ההלל אינו לע פנהין ומנהין זדה
צבור אבל יחיד לא יקרא בלל
ימה שאנו גמרון את ההלל כל ימי החג מה
שאין בו כמי הפסח א שני ימים הראשונים
צברתי לפני שחג הסכות חלוק בקרבנות

וטעם יצו חלוק בקרבנותיו

דין ספירת העומר

כלל טעם של פסח אחר המלכות ערבית משה
 על ספירת העומר - וטעם בעל העומר
 והוא דלא מניין שוממוה כי ידע דהנין ענין
 היינו טעמא דהבא בתוב ושליתם ליה שיהא
 טעורה לכל אחד ואחד והבא בתוב ושליתם
 לבית דין - ואם רב יהודה מאן דלא יצא ע
 עמיה לילת קמא לא מע בשאר לילתו והבא
 דילת מע מותרתו מע בוממא - וכן אמר ע
 עמיה וצאן דלא סב בלילא קמא לא מע ב
 בשאר לילתא השוה דהנין תמימות ילינא
 יום דהנין דילת אמ עתה בותי וי סתום דיע
 תמימות שיהא כיוצא הימים נמי אמר דהנין
 והילכך אם שיהא סופר של אחד דילת
 דמעיה דמיכונ יום - ואם בראשית יורה
 ורב עמיה שיהא לא מנין דיערה אעפ שיהיה

אחר כך לא עלו בידו תמימות ונסהברא בדיניו
האין דספירת העמוד לדין ליתא מדאורייתא
דהשתא ליכא הבאה וקרבן וליכא לדקדוקי
תמימות והכי איתא בהגדה בשעה שאמר
להם משה לישראל תעבדון את האלים על
הגוה הזה אמרו לו ישראל משה רבינו אימות
תהיה עבודה זו אמר להם בסוף חמשים יום
והיו כל אחד ואחד כוונה לעצמו מובאן ק
קבעו חכמים ספירת העומר בזמן הזרז
שהיה אין אנו מביאין לא קרבן ולא עומר
לא אנו מונין חמשים יום לשמחת התורה
במו שמו ישראל צאותה שעה ואע"פ
דתק בלו לילה נשר לספירת העומר הא ביום
לא הע מילי בזמן שבית המקדש קיים
אבל האידעא אי לא מנה בליליא מנע ביממנו
דומיא דקצירה דאם נקצר ביום נשר
ולא פוקי נפשיה מוספיקא לימנ בלא זרבה
ומדריבנן הוא ומהאי טעמא לא מוכרבנן
זמן לא בדבר איש בו הנאה ושמחה נתון
נבילת לילי תקיעת שופרי ומקרא מגילה
שכל אי"ש בהם הנאה ושמחה ופדיון נתון

נמי לפי שיצא לאביו מספח נפל ויבזן אקרא
 חדתא דאיה ליה הנאה מעיה מברכין זמן א
 אבל ספירת העומר אין בה זכר להסנה ור
 ודינו הם כתב לא מנה כלילה לא יספור
 ביום מדרתנן כל הלילה כשר לספירת העומ
 האביום לא יוהו סדר הכרבה

**ברוך אתה יי אלהינו מוך
 העולם אשר קדשנו ב
 נמיעותיו ויצונו על ס
 ספירת העומר שהיום**

זם אחד ואחר הספירה דרך
 בקשו יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 בנינו וכן כל לילה ולילה מוסקן עו
 ל שביעית ואז מונה הימים והשבוע י
 זן בסוף כל שבוע ושבעה משבעה
 שמועות דמועה למימני זמני ומיעוד

לְיָמֵינוּ יִשְׁבְּרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִיְיָ אֱלֹהֵינוּ

מִיְיָ אֱלֹהֵינוּ

הלכות בער

אֵל אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁר כִּדְרֹן אֶת הַחֶמֶץ לְאוֹר הַ
מִפְּנֵי שֶׁאֵל הַנֶּר יִפְהַ לְכַדִּיקָה וְכֵל אֲדָמָה מִי
בְּעֵתָם יִבְרָקוּם שְׁמוֹנֶטֶאן הַחֶמֶץ תְּחִלָּה

מִכֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַם
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּעַר

חֶמֶץ וְצִוָּק כֵּל מִקּוֹם שֶׁיִּצְלַח לְהַ
לְהַטְמִישׁ כֵּן חֶמֶץ בִּימֵד

הַשֶּׁמֶר יִצְחָר בְּדִיקָה בְּטַלְטֵל וְיִאֲמַר בְּ
הַמִּידָא דְאִיבָא בְּרִשְׁתֵּי דְלֹא דִעְנָא לִיהִי וְ
הַחֶמֶץ הַזֶּה דִּילָא כִּי עֲדִימָה לִי כְּטַלְטֵל וְלִיהִי בְּ
וְכֵל הַחֶמֶץ שֶׁמֵצֵא יִצְוָנוּ בְּצִנְעָא שֶׁלֹּא
יֵאבֵד מִכֵּן יִהְיֶה צְרִיךְ בְּדִיקָה כֻּעַם אֲחֵינוּ

ורחמנו ממל לשון וק
וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יי אלהינו באהבה
את יום המצות הזה

ובשבעות הוא אומ' יום חג השבועות הזה
זמן מתן תורתנו - ובלאש השנה הוא
אומר ביום הזכרון הזה - ובסכות הוא
אומר ביום חג הסוכת הזה זמן שמחתנו

זמן חירותינו באהבה
מקרא קדש זמך ליעיא
מצרים ניבנו בחרת
ואותנו קדשת ממל ה
העמים ומועדי קדשך

בשמה ובששון מועד
קדשך ברוך אתה יי
מקדש ישראל והמנים
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והציענו לחסן
הזה

ובראש השנה יאמרו ויזכרו אבות וקיי
לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מן
מקדש ישראל ויום הזכרון - ויום חל אחר
מן לו הכנו עדים לחיות - מאות מופד נטם
יום המנוח הזה - ויום חל שבועות - שבועות
מזבח - יין - קדוש - נ שש
מזבח השם - המבדיל בין קדוש לחול

בן אור לחשך בן ישר לרע בן יום השביעי
לששת ימי המעשה בן קדושת שבת לקדשת
יום טוב תבטלת ברוך אתה יי המבדיל בין ק
קדש לקדש ואומר זמן נאח שדש
נטל ידיו ומביאן סל עם ידקות בגן חסא
יבסא ומוסביתא וניעה או דנאחד
זכר לסח ואחד זכר לחגנה ונוסלין ה
הנפס ומברך ברוך אתה יי להינו מלך
העולם בורא ברוך המדמה וטובל בחרוסת
ואיכל בהיסבד ונוקל לכל בני ביתו ויקח א
אחד משלש המדות וחולקה לשנים וישם
חציה תחת המלצה וחציה בין שני השלמות
ויסיר החציה והבטר או יתן בין הסל ומצביה
הסל ואינו עריו הא לחסא ומה נשתנה ויכה
הסל ואו עבדים הינו ואנו כל התנדר
עד למעיינו חיים ומברך אשר בלנו עבדא
פרי הנפץ ונטל ידיו ויקח כוס כונה ה
ישלימה והפרוסה ומברך המזינא ואכיל
מצה וכווע משתיהן ואוכלן בחד ויקדו
הפא הנקרא ליונא ומברך ברוך אתה יי
מלך העולם אשר קדשנו בבנינותנו וצות

על אכילת מידה ומטבל כחידוסת ואוכל לא
 הסבה ונותן לבלק ויקח מינה ויכריך עמו
 ההזרת ויטבול ואוכל כלא כרכה ויא טבול
 כי הכריכה אינה כי אם ליניה זכר ימקדש כלה
 ואינה חובה ואוכל סיגודתי וכשנמר לאכל
 יקח המינה אשר תחת הכופה ויאכל כל אחד
 כדית ואינו אוכל אחריה כלל ומצד כדית
 המזון על כוס של שי ימונה כוס רביעי ו
 רוב מרין עניו ההלל עד מלך ההלל כתישנאו
 ומכריך כורא הנפן ושותה כוס רביעי בהסבה
 ומכריך כרכה אחת כועין שבע ואם ירצה
 לשתות כוס חמושי אומר עליו נשמח בלחי
 והלל הגוול ושיתה ואם יצמא לא ישתה יין
 וכן ליל שני זהו כלל קצת לסדר הקטוח

קדש ירחין כרפס יחין מ
מגד רחצה מוציא מעה
כרור כורך שולחן עורך
צפון כרך הלל נרעה

סדר העולם

לקרות מערה צמודים והפרשיות ורהב
וזה הפטרת שבת שלפני הפסח שקורין
אותו שבת תגדול מפטירין עולותיכם סלו
על זכתיכם ומתרגמין אותה שאין בה
כי אם עשרה פסוקים ועם התרגום הכז
ש עשרים ואחד ובעבוד שמתרגמין
התפילה ההיא טהג לתרגם האחרות
שבת פטירין פסח זולתי וידבר דוד שאין
לפירושן אותה בעבוד טהגו לומר כל
הפירוש סתרגום שהוא יום שביעי ש
לפני חלדוש אותו יום או לומר מן הגמס
שבת פטירין שבת במערים ועל היסונו בן
טהג לתרגם הפטרת של שבעות מלפני
שבת קריאת הפטרת ופראשון שטוג
בקנין מקומות שלא לתרגם אותה שמה
שבת פטירין שבת פטירין הפטרת
והגן כל העולם לקרותו שבת הגדול יאנים
ידעם לומר פטירין יאנו גדול משאר שבת

טכנות השנה . וטועם הדבר לפי שנים
שבו יצאו ישראל ממצרים חל בחבוישוי
בשבת כמו שמוצינו סדר עולם . ומקחו
של פסח שהיה בעשור לחודש בשנת
שלפני הפסח היה אמרו ישראל מה נעש
מלקיחת הפסח הן טבח את תועבת מ
מצרים הן טבח את תועבת מצרים לעי
לעיניהם ולא יסקלוננו . אמ להם הקבה
עתה תראו הפלא גדול אשר אעשה לכם
הלכו ולקחו איש את פסחו להיות להם
למשכרות עד ארבעה עשר יום לחודש
בשראו המצרים כך נתמלאו חימה גדולה
ותננו איש חרבו על ירכו ובקשו להשמיד
לחורג ולאבד את כל היהודים . והא בר
טחמיו הנן בעד עמו ישראל וחלה את
המצרים בתחואים קשים ולא יכירו
להזיק לישראל ועל שם שנעשו להם ג
נשים ופולים לישראל באותו השבת שה
שהיה לפני הפסח לפיכך נקרא כל שנת
שלפני הפסח שנת הנדול
עם סדר הפסח על

סדר חנה'שבויעות

ליל ראשון מברך בורא פרי הנפן אשר
נחרבנו ימין ואם חל בשבת אומר ויכל
יבמיעאי שבת מברך יקנהו
ולמחר הולכין לבית הכנסת ואומרים ל
פסוקי דזמרה ואומרים שמת כל חי וע
גל יטרף ומתפללין אבות וצבורות וקדו
השם ואתה בחרתנו יעלה ויבא והשיאנו
דינה ומודים ושיים שלום וברכת כהנים
וקדיש שלם ויום ראשון מוציאין שבע
ספרי תורה וקורין באחד חמשה עולים
בסדר וישמעיתרו בפרשת בחדש ה
השלישי עד סוף הסדר ומפטיר
קורא בשנה בסדר פתח פרשת וביוב
הצבורים עד סוף הפרשה ומפטיר
ביחזקל ויהי בשלשים שנה עד וזמית
החיות ומדלגין ואומ' שע' פסוקים ואז
בעין החשמל וע' כנראה הקשת אשר
יהיה בעין ומדלגין עוד ואז ותשאנה רוח

וחוזרין ספר תורה למקומו ואומר קדיש
 ומתפללין תפלת מוסף מפני חטאינו
 וליל שני מקדש כליל ראשון ולכוחר
 מויעצאין גם כן שני ספרי תורה וקורין
 חמשה בסדר ראה אנכי פרשת כל הנוד
 וכפטיר קורא באתמל ומפטירין בקרי
 עשר תבלה לחבקוק עד שהיום יל חילי
 ונשחל בשבת קורין שבעה ומסיפין מ
 מעשר תעשר

סדר חנהסנות

ליל ראשון מקדש ומכרך בורא שרי אמן
 אשר בחר בנו שהחיינו ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו
 וצונו לישב בסוכה ויש מקדשין מעשר
 בשביל ברכת הסוכה ואין מנהגין
 לחזר מויעצאין שני ספרי תורה וקורין
 באחת בסדר אגוד אל הכהנים בלוטת
 שוראו נשב חנושה עולים עד ידבר

משה את מועדי יי'. ומלטיד קודא בשנה
בסדר כנחום פרשת ונחמשה עשר יום—
עד סוף הפרשה . ומלטידין בתרי עשר
הנה יום בא ליי'. עד סוף הספר ולא יהיה

יום שני

ליל שני
מקדש באתמול ולמחר

מוציאין שתי תורות באחת קורין חמשה
באתמול בפרשת שור או בטב שאין
פרשה בתורה מדברת בלקיחת הלולב
לא אותה הפרשה לבד ותוכה על האדם
ליטול את הלולב יום ראשון ומבדד עליו

ברוך אתה יי' אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו ב
במצותיו ועוט על נטיל

לולב ברוך אתה יי' אלהינו מלך
העולם שהחיינו וקימונו ו
והציענו לזמן הזה . ומנענע הלולב מ

ונלך ונביא מעלה ומוריד . ולפיכך
 שחנן את הפרשה ביום שני ומפני
 רא בשנת באתמל ומפנידין במלח
 יקדלו אל המלך שלמה ער בהוצאתי
 ותם מארץ מערים . ובכל יום ויום
 אשמנת ימי החן מקיפן את התנוד
 אחר תכלית מוסף פעם אחת זולתי יום
 ושעט רבא שמקיפין את התנוד

יום שלישי פעמים
שהוא חול

כווער מוציאין ספר
 לרה אחד כהן קורא וביום השט ולוי
 ביום השלישי וישראל קורא וביום השלישי
 והרביעי קורא ביום השט ביום השלישי

יום רביעי

וביום הרביעי וישראל חוזר וקורא וביום
 הרביעי . והרביעי קורא ביום השלישי

יום חמישי ביום הרביעי
כהן קורא ביום
הרביעי ולוי וביום החמישי וישראל

ביום השביעי וביום השמיני

ביום

הראשי בהן קורא ביום ה
החמישי ולוי קורא ביום
הששי וישראל חוזר וקורא

ביום הששי והרביעי קורא ביום החמישי

ביום השביעי

וביום הששי
שהוא יום
הושעט רבא

אחר שקראו פסוקי דזמרה פותח החזן ב
נשמת כל חי וכו' כמו שהוא בשבת ואחר
שיאמר קדיש וברכו ואומר יוער של חול
וקטו וכוונתך לפניה ולאחריה ומתפלל
שכונה עשרה רמזביר מעין המאורע
בעבודה ואומר הלל בלי דלוג בשאר
ימות החג ואומר קדיש שלם ומניין
ספר תורה בהן קורא וביום הששי ולוי קורא
וביום השביעי וישראל חוזר וקורא וביום
השביעי והרביעי קורא וביום הששי וביום
השביעי ומחזיר ספר תורה לכוונת
ואומר קדיש ומתפלל תפלת המוסף ו

והקרי'ו הקב'ו יאזכ'ו ק' י' ש' ש' ש'

יום שמיני

ענינת וקורין אותה
יום בשם שמר'ו

שמות חילק להזכיר נבורות נשמים מוציאן
שני ספרי תורה חמשה קורין כנדרשת כי
הנכור עי' סוף הסדר ונפטי' קורא ביום
השמיני ענינת כי ק' אמרו חכמים ביום טוב
האחרון של חג קורין מצות וחוקים וכבוד
מצוה זו פרישת בעשרי יוחקים פרישות ש'
שמטה ועבדים ונכור פרישות כל הנכור
ומפטי' במלכות ויהי כבלות שלמה ש' מעל
כסא ישראל או עד אשר חפץ לעשות
וחור ספרי תורה למקומם ומתפלל מוסף וכו'

ביום התשיעי

שהיא ספק
שוכני

הוא שקורין טובות תורה נהגו כל קהלור'ו
קודש להוציא כל הספרים בלחד קורין ב'
כפרישת וזאת הבריכה כל מי שייצ'ה לקרות
עד לעיט של ישראל וכל זה להרבות שמחת
הנורה וכנהג'לה הוא ונפטי' קורא

ויטור טע קורא חקן בראשית מבראשיתעד
 אשר ברא אלהים לעשות . ומפטיר קורא
 סוף השמיני במאתמול עד סוף הקדר
 ומפטייר בהושע ויהי אחרימות משור
 עד ויהי שמעו בכל הארץ . ואחר ההכטור
 עלולן על הדוכן ופותחין בקול דם אשר
 גלל אבות . וליומין אחרים המיוסדיים
 על פטירת משה רבינו עה ועל שמחר
 תורה . ואחר כך מתחילין לסדר הקהלה
 ואומרים בזמור לדוד ליה הארץ ומלואה
 ואומרים אשרי וחזרין הספרים למקום
 געזתן . ומתחילין תפלת מוסף . וקדיש

דין ישיבת הסכה

במסכת זו שאנו עושין טע ימים טובים
 וישבין בטע שמנה ימיה ויהיה השמיע
 שהיה ינה . סוף האחרין ראשון של . ומע
 ע גרת וישבין בסכה ואין מברכין לישב
 בסכה לפי שהיא חפץ שמים ספק שביע
 ואין מברכין על החפץ . אבל אומרים זמן

ימים ראשונים של כסדר ושני ימי עניו
 ואפי' יחיד כבוד כלל הימים אעפ' שאינו
 מתעלל עם הצבור אבל בראשי חדשים
 יחיד אינו כבוד כלל כי אינו אא מנהג
 ואין מברכין על המנהג ויום הראשון
 מו' ניאין ספר תורה וקורין בסדר נשא
 נשיאים שלשה כן ויהי כיום כלות מ'
 עד כיום השני . כיום השני קורין טנים
 צרשת כיום בשני והשלט חוזר אותה
 וכן שלישי וכן רביעי וכן המישו וכן ש'
 ששי וכן שביעי והשמיני קורין מ'
 מכיום השמיני עד סוף הסדר ואומרין
 פ'רשת בהעלותך עד כן עשה את המנוחה
 וראש חדש טבת שחל בחגבה מועיאין
 שני ספרי תורה וקורין שלשה בפרשת
 ראש חדש בסדר פנחס ראשון יעד ר'
 רביעית ההין והשני עד ובראשי חדשין
 והשלישי פ'רשת ובראשי ח'דשיכם
 והרביעי בחגבה . ואש חל ראש חדש
 להיות בטבת מועיאין שלישי תוררת
 וקורין ששה בסדר היום ואחד בראש

בראש חדש · ומלטיד קורא שאל חנכה ·
ומלטידין בטרות דזכריה דינ ושמוחי עד
השואות חן חן לה · וכד מקלעי שתי ש
שבתות בחגכה מוציאין בשבת ראשונה
שתי תורות וקורין שבעה בסדר היו
ומלטיד בחגכה · ומלטידין בטרות ד
דשלמה עד ולא יכלו הסתם · ובטונה
הימים האו אמור על הנסים בעל כלם
ובברכת המזון בברכת הארץ · ואב
טעה בין תפלה או בברכה שלא אמר על
הנסים אק מחזירין אותו ·

שנתוראש חדש

מוציאין שתי תורות ושבעה עולים ק
קורין בעטנו של זים · ומלטיד קורא
בלנחם · וזיום השנת · וניאשי ה
חדשיבם · ומלטידין השמים כסאי ·
עד והיה כודי חדש שהיא בסוף ישעיה
שגת שבחורתו ראש חדש מלטידין

ויאמר לו יהונתן עד לך לשלום
 נשאר ראשי חדשים מוציאק ספר תורה
 וקורין ארבעה בסדר פנחס בפרשת צו
 את בני ישראל הראשון קורא ג' לסוקים
 עד עלת המיד שני מתחילין מן ואמת
 עד רביעית ההין והשלישי מסיים
 הפרשה ואומר וביום השבת עד עלת
 התמיד ונסכה רביעי ובראשי חדשים
 עד יעשה ונסכו ואומר קדיש עד ואמח
 אמן תוללין ספר תורה והחזן פוקח
 אשרי יושבי והחזן נותן הספר לאחד
 מן העולים ואומר ונא לציון ואחר כן
 לוקח הספר ואומר יהללו את שם יי
 ואוכי קדיש ומתפלל תפלת מוסף ואו
 ראשי חדשים שהינו ושהי אבותינו חדש
 והי רצון שיהא ראש חדש זה וחזקתם
 ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי ח
 חדשים רצה ומודים קדיש שלם
 ואם חל ראש חדש בשבת מתפלל
 בתפלת יוער שמח משח ויעלה ויבא
 בהודאה ועריך להזכיר של שבת כי

כי כבוד זכר של יצבת . וכן כבודת המזון אינו
 מזכיר של שבת כי כבוד זכר והחליענו .
 ובכבודת התורה ההפטרות חותם ברוך מלך
 השבת אבל הדם כמול מוקדש השבת יע
 ישראל וראשי חדשים . וכן נהגו בקערות
 הנוקומות . מנהג הוא כי בשחל ראש ה
 חדש באחד בשבות ואין השבת ראש חדש
 מלפניו בנותה שבת מחר חדש ז' אמה
 אפי' יצא אל אמ' כי ציהיות שבת ראש חדש
 ומחרתו אז נאמר מחר חדש . ואם יום ו
 יום שבת ראש חדש נאמר השמים סאי
 וכן אם שבת לכדה ראש חדש . ואין אונ
 צדקתך בסניחה . וכל ראש חדש אסור
 בהמלך ובתענות כחנוכה ופורים כי נ
 קרא מועד . אבל מנהג הוא לעשות
 בו טלאות אנשים אבל נשים אינן עושות
 בו מלאכה כי נתן להם זה כעבור של
 לרקו טמיהם לעשות העל .

סדר תפלת פורים

ערבית שחרית ימנחה מתלילין שמינה עשר
ומזכירין בהודאה על העמים . ונזכרה המזון
נמוך בהודאה . ודין הזכרת לורים כדון ה
חנינה ובסדר חנוכה מסודר ומבואר צאר
חיטב . וזהו סדר הזכרה . על הנסים עדי
ונודה לשמך . בערבית אחר תפלת ערבית
אומר שליח עבוד קדיש עד ואמרו אמן .
ומכרך על כוקדא מנלה ושעשה נסים ויש
ושהחיינו . וזהו כונן סימן שעשו רבותי
הקדושים . ואחריה מכרך על הרב את
דיבנו . ואומ' ואתה קדוש יושב תהלות
ואינו מתחיל וצא לציון לפי שאין צאולה
בלילה . ואחר כך אומ' קדיש שלם . ואם
הלכו צאי שבת יש מקומות שאומרים
ויהי נועם . והדין נותן להכדיל בהוציא
שבת קודם כונלה כדי שיכרך על האור
בשחרית מתלילין תפלתן נשאר ימדת
השנה ומזכירין על המים בהודאה כאשר
מבגנו למעלה . ואחר התפלה אומ' קדיש
עד ואמרו אמן . ומוציאין ספר תורה וקורין
שלשה בפרשת בשלח בפרשת ויבא עם

עמלק . ואומ' קדיש עד ואמרו אמן ונללין
ספר תורה . ואומ' אשרי . ויעמוד שלוח
עבוד לקרות את המגלה ומברך לפניו
כמו שכירך בלילה . ולדעת הר"ם ז"ל
ביום אינו חודר ומברך שהחיינו . אכל
לדעת הנאונים עריך לברך כמו בלילה .
ואחר נקרא מגלה פותח ובא ליצון . ואתה
קדוש . ומחזיר ספר תורה למקומו .
קדיש שלם . עלינו לשבח . בפורים אין
אומ' למנצח משום יעקב י"ל ביום צרה
ואין להזכיר צרה בפורים . לפי שטאמר
בו משתה ושמחה . וכן למחר אין אומ'
למנצח ואין נוטלין על פניהם להחננה
לפי ששניהם נקראים ימי נשתה ושמ
ויש מקומות שאומרים בשני הימים
שיר מזמור . אבל בקטלונא ובפורא
אין אומרים אותו כל עיקר . ולפיכך
מקצת הנאונים שאין לברך על המגלה
לא בעשרה . ואם היוצות בעשרה
אין מברכין לא לפניו ולא לאחריה
מש סדר פורים שבה למרים

סדר ארבע פרשיות

ארבעה ימים הם שחל בהם ראש חדש
 אדר הסמוך למסן ולא הן יום שבת
 ויום שני ויום רביעי ויום ששי והסמן
 ועל אותו הסמן עשו רבו
זכרו ולסימנך אחלם לדעת
 בהם עטן ארבעה פרשיות ועטן ההלסקו
 ולא הן הסימנן

זמן בו דד ובי

זמן כי אם חל ראש חדש אדר הסמוך
 למסן ביום שבת קורין ביום פרשת ש
 שקלים ושבבת שנה שהוא בשמנה
 באדר קורין פרשת זכור ושבבת ש
 שלישית שהוא בחמשה עשר באדר
 והוא מחרת פורים מלפסיקין והו זמן
 אם חל ראש חדש בו מלפסיקין בזמן בו
 כי חל להיות ראש חדש אדר

ביום שני מקדימין וקורין פרישת שקלים ב
בשרת שעברה ומפסיקין לשבת הבאה ש
שהוא בשבת באדר וזהו בו חל להיורג
בב מפסיקין בו בן דד פירושו חל
להיות ביום רביעי מקדימין וקורין פרישת
שקלים בשבת שעברה ומפסיקין לשבת
הבאה שהוא בן באדר וזהו דד שחל
להיות בן מפסיקין בו ובין פירושו
חל להיות ראש חדש אדר בו מקדימין ו
וקורין פרישת שקלים בשבת שעברה ומפסי
למחרת ראש חדש וקורין פרישת זכור
בשבת שמה שהוא השעה לחדש ומפסי
פעם אחרת בשבת שלישית שלאחר
פורים שהוא בין לחדש וזהו ובין חל
בו מפסיקין בב בו ובין בו ונתנו חכמי
סינין להפסקות או מד בוסות של פסח ש
שאמרו רבותינו בין הכוסות הללו אם רצה
לשתות ישתה בין שלישי לרביעי לא ישתה
כלום שינו לו לאדם דשות לשתות בין ביום
ראשון לשני ובין שני לשלישי אבל בין
שלישי לרביעי לא ישתה נמו כן להפסקות
לפעמים

ממסיקין בין פרשה ראשונה לשניה וכן שניה
לשלישית אבל בין שלישית לרביעית אין פ'
ממסיקין . ולמה קורין נפרשת שקלים
קודם ראש חדש אדר או בדאש חדש אדר
לפי שבאחד באדר משמיעין על השקלים
ועל הכלאים . כדי שיביאו ישראל שקליהם
באחד בעסן . כי בדאש חדש נסן מכאן
קרבן בותרומה חדשה . ועוד טעם אחר
פרשו רבותינו ז"ל במסכת סופרים לפי פ'
שהיה בלוי וידוע לפני מי שאמר והיה
העולם שהמזן הרשע היה עתיד לשקול
שקלו על ישראל לפיכך הקדים שקליהם
של ישראל לשקלין וזכר לאותן השקלים
קודם פרשת שקלים בשבת הסמוכה לראש
חדש אדר מלפניו . ולמה קורין פרשת
זכור קודם פורים כדי לקדם לעשיה כעין
שנאמר והימים הלא נזכרים ונעשים ו
ועד כדי לקרות זכור את אשר עשה לך
עמלק סמוך למגילתו של המן . ולמה
קורין פרשת פרה בשלישית . שכן אמו
חכמים שואין ודורשין מהלכות הפסד

קודם לפסח שלשים יום . וטמא לא היה
יכול לעשות פסח עד אחר הזאה וטהרה
ולפיכך קורין פרשת פרה בשלישית שעש
בה הלכות טהרה ודיני הזאה כדי שילמדו
ישראל לטהר עצמן לפני הפסח ויעשו פ
לפסחיהן כטהרה . ולמה קורין פרשת
החדש ברביעית משום דאשנשן שענ
שעבנו שלום הוא . לפי שחדש ניסן
הוא ראש לכל החדשים . ולסדר הדגלים
טמרו רבותינו אל בדין היה להקדים פרש
החדש לפרשת פרה שהרי באחד בניסן ה
הוקם חמשבן ובשני לו שרן לעזר את
הפרה . ולמה קדמה פרה מפני שהירה
טהרתן של ישראל . ובן אמרו חכמים ז
ובגבלתם לא תגעו ברגל שכן ישראל חייבין
לטהר עצמן ברגל . הנה כתבנו טעם נל
הפרשיות . וזהו טעם הקריאה .
ראש חדש אדר שחל להיות בשבת נזוני
מוציאין שלשה ספרי תורה בספר אחד
קורין שמוה בעבנו שלום והשביעי ק
קורא בספר השני ובראשי חדשיכם

חש שקורין וביום השבת ובראשי חדשי
 ומלטייר קורא בספר שלישי כי תשא עי
 סוף הפרשה וקדיש אחר קריאת המלטי
 ומלטייר במלכים בן שבע שנים יהואש ב
 ואם אינו ראש חדש מוציאין שני ספרי
 תורה בלבד בספר אחד קורין שבעה סוד
 השבוע ובספר שני קורא מלטייר
 גרשת כי תשא

פרישת זכור

מוציאין שני ספרי
 תורה באחד קורין סדר ימי השבוע שבוע
 ומלטייר קורא בספר שני גרשת כי
 תצא פרישת זכור את אשר עשה לך ע
 עמלק ומלטייר בשמואל לקדתי את

פרישת פרה

מוציאין שני ספרי
 תורה באחד קורין שבעה בעצמו של זמ
 ומלטייר קורא בספר שני פרישת זאת

חקתה תירר ע' כומוא עד הערב וכו' וכו'
 זה הגבון כי במקורות שהנו עד מים חיים
 אל בלי וכל הפרשה מעבן היום ושם
 כי מעשה היה בשליח צבור אפסק כמי
 חיים אל בלי והחזירהו חכמי המקום
 והקיפו המלפטר לחזור ולכרך תחלה
 ולבנות בה הפרשה ומלפטר ביתקלן
 אדם בית ישראל יושבים על אדמתם

פרשת החדש

מוציאין שני ספרי תורה בספר אחד קורא
 אביה בסדר השבוע ונמפר שני קורא
 המלפטר בסדר נא אל פרעה בלושה
 החדש הזה לכם ראש חדשים עד סוף
 פסקא בל מישבותיכם תאכלו מצות
 ומלפטר כי חזקל כה אמר יתעבאות
 בראשון באוד לחדש
 ואם חל ראש חו"ש נסן נשבת מוציאין
 שלשה ספרי תורה וקורין ששה בספר
 אחד בסדר השבוע ושביעי קורא

אחר
 יחזיק
 וישב
 ומשפר
 ששנה
 קח
 תבלת
 וקורין
 וישבו
 מה הי
 ומתאו
 ולסו
 אחר
 לעמ
 צמי
 וכל הכ
 קליה
 כל הכ
 פתח
 אומר
 בלה

סעודה קודם שיקי עיני החמה הולכין
חפויי ראש כמית הכנסת ומשפילין
לארץ לא על גבי מקום גבוה וכו'
תפלת ערבית ועמודין להתפלל
עשרה ואומר בברכת בנות ישראל
להיט את אבלי עיון וכו' ואחר
ברכת אשבין לארץ סגוה השממון
סגלת אבה עד השיבנו אלך
קומת שגוליה עבוד און וכו'
לנו כל פסוק ופסוק לעצמו ו
והעבור עונן אחרים פסוק
זכור יי' מה היה לנו דרך המצונות
ך כותח שליה עבוד ואום קינות
נפש ולשבדון לך
מקוננין לאמר אהרן כפי מעל
רבה בקינות ומתאבל על ידו שלם
התוב אומר שישו אתה משוש
זאבלים עליה ואחר הקינות
שליח עבוד ואתה ידו שאין
ם וכו' לציון בל יאמרין וכו'
הש מקומות שאין אומרים ואני

זאת ברית הוטע על פי שני אברי ניוון ל...
 יצונו כפיך שהרי אומר בכל כבוד קדש
 אנוה קדש והולכין לבוהמם ואין יתנוך
 שלום זה ל...

ברכת ארוסין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אתה ברוך
 הגבון ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 כדשנו כדשנו וצנו כדשנו את
 לנו את הארוסות הללו לנו את
 על ידי חופה קדושין וקדושין
 ישראל על ידי חופה וקדושין

ברכת נשואין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם ברוך אתה
 הגבון ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 יוצר האדם שהכל ברא לכבודו ברוך אתה
 יהוה אלהינו מלך העולם יוצר האדם ברוך
 אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצו ארצ

הא
 נכ
 ש
 נש
 שכ
 נק
 נר
 חת
 ושי
 יהו
 שכ
 חו
 נר
 נ
 נר
 הג
 המ
 בני

ים בעלמו בעלם יסחתי תבטי לי והתקין לו
 כי כפך עיני עיני בירך אתה יי יוניר האדם
 ש' שיש ותגל עקריה בקבוק בניה בתורה
 מחה ברוך אתה יי משומה עיון נבניה
 ה' השמח גש האלובים בשמחך צמיד
 עין מוקדם ברוך אתה יי כשנח חתן וכלה
 אתה יי להינו בלך העולם אשר ברא
 וכלה ילה רעה דינה אהבה ואחיה
 וכן ורעות מורה יי להינו ישמע בערי
 יה ובחזיונות ירושלים קול ששון קול
 חזה קול חתן וקול בלה קול מ' גדולות
 וות חתנים נמשחה וערים כנגנתכם
 אתה יי משנח חתן עם הכלה

כת אל מון ואמנה

אתה יי להינו בלך העולם ברא פרי
 ברוך אתה יי להינו בלך העולם
 נטרם עטרת שמחה בעטות בועז ב
 נלחם שברכו אותו כל קהל ישראל

והעדים הנידו עליו עדות נאמנה ויאמרו כל
 אשר בשער עדים יתן יי א את האשה הבאה אל
 ביתך כרחל ובלאה אשר בנו שתיהן את בית
 ישראל ועשה חיל בנפשי וקרא שם בבית
 ויאמר ויהי ביתך בבית פרוץ אשר ילדה תכיר
 ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך מן האשה
 הזאת ברוך אתה יי מיגליח איש ואיש

ברכת מילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצוותיו וצונו על המילה וכות וצורת
 ימועץ . ואבי הבר עומד ומברך
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצוותיו וצונו להכניסו בבריתו של אבי
 אבינו . יא אצין לו אב הסנדקנס או
 המוהל או אחד מבית דין מברכין להכניסו
 ומברך על הכוס . ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם בורא פרי הנפץ . ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר קדש ידיו סבבן וחזן

בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קדש
 על בן בשבר זאת אלה חלקנו צורנו צור
 להעיל ידידות שארנו כמשחת למען בריתו
 אשר שם בנשרינו ברוך אתה יי כוררת
 הברית אלהינו ואלהי אבותינו קיים
 את הילד הזה לאביו ולאמו ויקדא שכנו פלוט
 ישנוח האב ביוצא חלניו ותגל האם בפרי ג
 בטנה כבתוב ישנוח אביך ואמך ותגל יולדתך
 ונאמר ואיעבור עליך ואראך מסבוססת בדמך
 ואומר לך בדמך חיי ואומר לך שמך חיי
 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאף דוד אשר
 ברית את אברהם ושבועתו ליצחק ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם גודו ליה ב
 טוב ב לעולם חסדו פלוט הקטן גדול
 יהיה מי שזכהו לברית הוא יזכהו לתודת
 ולחפה ולמעשים טובים וכן יהי רצון ו
 ונאמר אמן

ברית מילה

לעבד יליד
 בית
 ברוך אתה

יה אלהינו מלך העולם אשר נרת ברית לאב המון
 גנים נקדם והתקין לו הטוב יגוול ילד בנתק ו
 ונתנת בסלך חזיתה בריתי בבשרכם לצדיקה
 עולם שלמלא רם ברית לא נתקיימו שמים ו
 וארץ שנאמ נה אמר יה אם לא בריתי יזמם
 ולילה חקות שמים וארץ לא שנתני ברוך
 אלהי עוית ברית עם אברהם אבינו ינח
 קינו אחריו

המלאת הנרים

ברוך אלהי אלהינו מלך העולם אשר קדש
 במצותיו וצונו למול את הנרים השכים אל
 ואל בני ישראל ולהטיף מהם דם ברית שלמלא
 דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ שנאמ
 נה אמר יה אם לא בריתי יזמם ולילה חקות
 שמים וארץ לא שנתני ברוך אתה יה כבוד
 הכרית וברוך להטבילו ואחר צאתנו
 יברך ברוך אתה על מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על הטבילה

להקידם

אומר יהי רצון מלפניך יהי עלי ויהי אבותי שהיא
עסק זה לי לרפואה ותרפאני כי ארופא נאמן
אתה ורפואתך אמת שאין דרכן של אדם לרפואת
ברוך אתה יהי רופא חיים

הרועה לעצת

יהי רצון מלפניך יהי עלי ויהי אבותי שהנני לני
שהנני לני לשלום והסמכני לשלום ותעילני
כבני אויב ואויב בדרך ותנני לחן לחסד לרחמי
בעיניך ותעניני כל יוצאי ברוך אתה יהי שומע ת

הרואה

קברי ישראל
אומר
אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין ו
ונבל אתכם בדין ועתיד להחיותכם בדין ב
ברוך אתה יהי מחיה הנומים

הרואה

קברי אוננות העולם אומ
בושה אמכם תפריד
ולדתכם הנה אחרית עינים מדבר רביה

ערוכי בתים וחצרות

בינו ובין חבריו יקחו מקבוצתם וילושו יחד
ויעשו עתה . ומכרך נרוך אתה יהי אהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על
מצות ערב . ואמ' בדין ערובא יהא שרי
לן לאפוקי ולעילוי ולטלטולי מבית לבית
ומחצר לחצר ומבית לחצר .

שתופי מבואות

מכרך על שתופי מבואות ואמ'ר בדין שתופי
יהא שרי לן לטלטולי מן הבתים והחצרות
למבוי ובין מבוי למבוי ולחצרות ובניחוד
לו מקום בבית שבחצר או חצר שבמבוי
ובל זמן שהוא קיים סומכין עליו אף ל
בשתייר מבנו כי אם בית

ערוכי תבשילין

לאפות מיס טוב לשבת יקח פת ובשר

כזרא וביעתא דמנינן שנת הבשולין ומזכה על
 ידי אחד כובגנו ובגו ביתו הקדושים לכל בני ה
 העיר ומכרך על חוקת עירוב. ואם בדין
 עירובא יהא שרי לן לאצווי לבישולי ולחקת
 ולאטכוני מיומא טובא לשבתא לנו ולכי
 ישראל הדדים בער האת

המניח תפילין

ניימחן ביאמל המלה דסתוב על ידבה יד
 בהו ומכרך כירך אתה יי להינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין
 ואתר כך מניח של ראש ומכרך באי אמה
 אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ה
 תפילין ויהודר שלא יסוח בין תפלה
 לתפלה

המתעטף בטלית

מכרך כירך אתה יי להינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף

בציעות . ואפילו לוכשו מאה פעמים ביום מבין
על כל אחת ואחת

הלכות ציצית "

צריך למדוד כל החוטק ואחר כך פוסקן ביהו
קודם שיתנם בכנף ואם נתנו בכנף ואחר כך
פוסקן כפולה דבתוב ועשו להם ציצית
על כנפי הנדיהם קודם שיהיה על הכנף יהיה
ציצית עשו . ומזהה כלא פסח די ושלש
חוטק בתוך ארבעה והשמיני יעשה גדול
מכלן וכורבו השע פעמים סביב גדלו ופוסקו
וזהו מדתו ואתו חוט ישלשל על הטבעה
לשטות מקן שליש גדיל ושני ושלישי ענין
לקיים מה שעצמר גדילים תעשה לך ומד
שעצמר מאותו חוט יתלה למטה ויהיה
ארוך כמו האחרים ויהיו שומנה ארבע
מבאן יארבע מבאן נדול למן אוקו המשלשל
חמשה קשרים ובגוף יחיק כמלא קשר
נדול שהן שלש אצבעות ויבדך סג אכה
אקבו על מצות ציצית .

הבנס לישן

על נשואו
בלילה

חייב לקרות שמע והוא שלא
 צומית ומכרך בנני אמה הטפיל שינה
 על עיני ומשקי שנת הרדמק על עפעפי והשאי
 לאישון בת עין יהי רצון כל פנד יל ליה יאדי
 אבותי שתשכיבני לשלום והצערני לשלום
 ותהא טמתי שלימה לפנד ואל יבהילון י
 חלומות רעים ותבארני בשורות טובות
 וחלומות טובות האירה עיני פן אישן המות
 בנני המאיר לעולם כלו צבכודו
 ואוניו בנני אמה אקבו לקרא קרית שמע
 וקורא פרשה ראשונה עד והיה אם שמוע
 ואזל ויהי גועם שהוא שיר של פנעים
 והשכיבנו וצרוך יל ביום צידך אפקיד
 רוחי לישועתך קוית יל ג פנעים
 נערי ג בהרנים בלע

על מעשה

קדרה טהיה
 מחמשה המינין
 בנן חמה ושעו

ושערה שבלת שחול וטילין מכרך לפנה
 כורא מינע מאטת ולאחריה מכרך זאָ אָ
 על המחה ועל הבלימה ועל ארץ חמדה
 טובה ורחכה שר-כית וטהנהלות לאבותינו
 דתם על עמך ועל עירך ועל היכלך ועל
 מקדשך ובעה ידוכלם עיר קדשך ונאנ
 מפריה ומקבנע בטובה וזכרך עליו
 בקדושה ובטהרה ונודה עליה זאָ ע
 חמדה ועל הכלכלה

על פירחת שהן מ

מאובעת המינן -

כגון ענבים ופאנים ורמונים ויתים וקטנים
 מכרך לפניהם כורא פרי העץ ולבסוף
 זאָ אמוה על השמן ועל פרי העץ ועל
 ארץ חמדה טובה ורחסה שריעת
 וטהנהלות לאבותינו כרוך אתה על
 הארץ ועל תפוחות

כרבת ה

ברכת היין

מברך לפנינו בורא פרי הגפן ולבסוף טרוך
 אתה יי אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי
 הגפן ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרעית
 והנחלת לאבותינו לאבני כפריה ולשבוט
 מטובה בָּאֵי על הגפן ועל פרי הגפן ..

שאר פירות

שאינן נושבעת המיטין בתחלה מסך בורא
 פרי העין ולבסוף בָּאֵי אִמָּה בורא נפשות
 רבות וחסדונם על כל מה שבראת יי האלמים ..

ברכת המים

מברך טרוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 שהכל נהיה טהור ולבסוף בורא נפשות
 רבות ..

תפלת הודד

מחסורה והטוב בעיניך עשה באי שומע
 תפלה ובי מטו לישוב עריך לטהור
 לצלוי ..

הנכנס לברך

אומר יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתבטיחני לברך זה לשלום . **בנכנס לשלום**
 אומר מודה אני לפניך יי אלהי שהנכנס
 לשלום . בקש לומר אומר יהי רצון מלפניך
 יי אלהי שהוציאני מברך זה לשלום . יי אלהי
 לשלום אומר מודה אני לפניך יי אלהי
 שהוציאתי מברך זה לשלום .

ברכת הקשת

אמן בבריתו קיים כנאמרו ברוך אתה
 יי זוכר הברית ..

הטבת חלום

היואה הלום זנפשו עקמה יטיבנו בפע שלש
בני אדם ויאגור לפניהם לפעמים חלמה
טבא חזאי . חלמא טבא חזאי . חלמא טבא
חזאי . ויענו אחריו טבא הוא טבא להוי
חמטה לשוין לשבא מן שמיא לשדור עליה
לליהוי טבא להוי טבא . מסדר הזה יאמר
פעמים . ואחר יאמרן שלש הפומור
שלש פודיות שלש שלומות . שלש
הפכות . הפכה נספדי למחול לי פתח
סקי והאחרפ שבחה . אז תשמח בתולה
בחורים וקנים יחדו והלכתי אגלם לששון ו
ונחמתים ושמחתים מיגונם . ולא אבה
להיך לשמוע אל בעים ויהפוך ייך אהיך את
הקללה לברכה כי אהיך ייך אהיך . פדיות
כרה בשלום נפש מקרב לי כי מדיים היו
עמדי . ופחיי ייך שובן וטאו ציון כתר
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
שינו ופשו עין ואנחה . ויאגור העם אל
שאוה היונתן ימות אשור צוה השוערה
הנצולה הזאת בשרש חלילה חי האם על
משערת ראשו ארצה כי עם אלים עשה

יום הזה וילדו את יונתן ולאמת שלמות
 מרא עיני שלמים שלום לרחוק ול
 הקרוב אמר יי ורפאתיו ירוח לבשה ארץ
 עממאי ראש השלישים לך דוד ועמך בן שי
 שלום שלום לך ושלום לעוזך כי עורך יי
 אהיך ויקבלם דוד ויתנם כראשי הגדוד
 ואבירתם כה לחי אתה שלום ובערך שלום
 וכל אשר לך שלום יי עון לעמו יי יבדך
 את עמו בשלום ואחר כך אומרים לו
 לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יי
 כי בני רעה האהים את מעשך

ענין פדיון הבן

לא מי שנשא אשה שלא ילדה מעולם אפילו
 היו לו כמה בנים מאשה אחת אם ילדה לו זכר
 לאחר שלשים יום ללידה חייב לפדותו מן ה
 הבן בחמש סלעים וכשעה שנותן הכסף
 הן מברך שתי דרכות צדק אתה שבת
 אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותו

לכבודן הקדוש והטהור וכל יום יום יתקיימו
בפניהם כל צרכיהם וכל צרכיהם וכל צרכיהם
כבודם וכל צרכיהם וכל צרכיהם וכל צרכיהם
והם יתקיימו כל צרכיהם וכל צרכיהם וכל צרכיהם
בשמים ואחר כך מברך כהן כבוד אלהים
אלהינו מלך העולם אשר קדש עמנו מצד
אמו ולא רב עם יום חלק את אבותינו מאתיהם
וארבעים ושמונה איברים ואחר כך יתקיימו
בפניהם כל צרכיהם וכל צרכיהם וכל צרכיהם
וכשר הלבשו ובעצמות יצורים סבבו עיר
ובשר הלבשו ובעצמות יצורים סבבו עיר
וינה לי מאכל ומי שתה דבש וחלב להתיבנו
וזמן לו שני מלאכי השחת לשמשו מדרך כבוד
אמו כמו שכתוב חיים והסוד עשית עמנו
ולקדוך שמהרה רוחי אביו אומר זה בני בכו
זה האשית אנו פי שנים ראוי לתת לו שכר
כבוד כבודת נשוא לתת לו כי שנים ככל אשר
ימצא לו כי היא ראשית אנו לו מן השמים
הבבורה ואנו אומרת זה בני בכורי שמתחבן
ההנה דלתו בטני חמש סליעים תחייבנו
לפי לפדותנו מכני שכר היא גזרת מלך שנת

כן פרה הפרה את בכור האדם ויאמר ופדיון
 כהן חדש תפדה וצמח ילקחת ויהיה חמנו
 שקליח לבני ישראל ויהי רצון לפני אלהי
 השמים ואת אונתו לפדיון בן זמרה יתורה
 ולמעשים טובים ברוך אתה יהוה מקדש ישראל
 בפדיון בכורות ואת כידך האב אומר בכלל
 הברכה וכל בכור הבן אשה וכל בכור ארדהם
 בנעך תפדה ומזמין דרכך אל הדין ואומ
 הכהן אל האב איזה הבכור יתד בך או
 חמש סלעים הללו והאב מישוב ואומ כפי ח
 חביב עלי וכידי נטל ההון הדינרין ומול
 ומוליכן בידו אבל ראש הבן ואומ על הדינה
 זה החת זה זה המושב זה זה הלוי זה זה
 מחולל על זה יעא זה לכהן ומברכו בלימה
 שידע לרבו וינצח הבנהזה לחיים ולתור
 וליראת שמים ויעים הבנה ימינו על
 ראש הבן ומברכו ברוך אתה יהוה וידע לרבו
 בלסוקים כגון וברוך אתה יהוה וברוך אתה יהוה
 פנו אליך וירק וינצח פנו אליך ופנו
 לך שלום ברוך ימים ושנות הימים ו
 ושלום יוסים לך והדומה לך ונטל

הבהן הדינרין והולך ומייבאן מינשה מהם כל
ערכו והאב יכול להתפור עם הכהן כחפץ
או בדבר מועט כפי מה שיובל כי הכהן יכול
למחול הלכו בני ריבונו

הרואה דם בתולי

אומר נא אלה אורנינו אנו כנגדן ש
שונעת העמקים כל משולזר במשך חתום
על בן אילת אהבים דע קדש שמרה וחד
לא הפרה נא הנוחר באברהם ומרע
אחריו ומקדש בני ישראל

דין נטילת ידים

נתנו פקעת הנאומים של שון נטילת ידים ת
תקנו רבותינו ל על שם הכלי שישמו אנט
והוא מחזיק רביעית כפי שאמרו רבותינו ל
אנפק אנפא אנפא לביעיה של תורה ומטאדם
ייבא לדרך נוטל עמק בלי אחד קטון מחזיק
רביעית ליטול בו את ידיו או יטבלם בנהר
או בנעץ או במקום של ארבעים סאה ויכרך

על נטילת ידים ויש מכרכין על רחיצת ידים
או על נקייון ידים

מעשה נפרה

תפלת כל המועדים

יְיָ שֹׁפֵט תִּפְתַּח וּפִי י

עִיד תְּהַלֵּלְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְ

אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

עַל יוֹן עֵמֶל חֲסִדִים טוֹבֵי

וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי

אֲבוֹת וּמְבִיא נֶגַע לְבָנֵי

בניהם למען שמו בראהב
מלך עוז ומושיע ומגן
ברוך אתה יי מן אברה
אתה גבור לעולם יי
מחיה מתים

אתה הודב להושיע מוריו
הטל מכלל חיים נחמד
מחיה מתים נרחמים ד
רבים וסוסך טפלים ו
והוא חוליס מת
אסור שוסקיס אמונתו

לִישֵׁנִי עֶפֶר מִי כִמּוֹךְ
 בְּעַל זְבוּרוֹת מִי דוֹמָה
 לְךָ מֶלֶךְ מִמֵּיט וּמַחִידָה
 וּמַעֲמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמַן
 אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בְּ
 בְרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִידָה
 הַמֵּתִים נִקְדַּשׁ אֶת שִׁמְךָ וְכוּ
 לְדוֹר וְדוֹר הַמְלִיכִים
 לֹא כִי הוּא לְבָדוּ
 מְרוֹס וְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הֵא הַקָּדוֹשׁ

אתה בחרתנו מכל

העמים אהבת

אותנו ורצית בנו ודומם

ורצמתנו מכל הלשונות

וקדשתנו במינותיך ו

וקרבתנו מלכנו לעבודתך

ושמך הגדול הגבור

והנורא עלינו קראת

יבן לנו להינה באהבה את יום חן רכונות

זמן חרותנו באהבה

מקרא קדש זכר ליצאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו
 יעלה ויבא יגיע
 יראה וירעה וישמע וי
 ויפקד ויזכר זכרוננו ו
 ופקדוננו וזכרון אבותינו
 וזכרון משיח בן דוד
 עבדך וזכרון ירושלים
 עירך וזכרון כל עמך
 בית ישראל לפניך לפני
 לטובה לחן לחסד ל
 לחיים ולרחמים ולרחמי
 ורחמי

בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה ז
 זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנוֹ לְטוֹבָה
 וּפְקֻדָּתְנוּ בְּנוֹ לְבִרְכָה וְזֶה
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּנוֹ לְחַיִּים טוֹבִים
 בְּדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחָמִים
 חוֹס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וּמְלֹטְנוּ מִכָּל צָרָה
 וּיִגְן וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְ
 וְרַחֵם אֶתְּךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ

את ברכת מועדיך לחיינו
 ולשלום נאשר רצית
 ואמרת לברכנו כן תברכ
 סלה וקדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך וש
 ושבענו מטובך ושמחנו
 בישועתך וטהר ליבנו
 לעבודך באמת ונאמונה
 והנחילנו יי אלהינו ב
 בישועתך ובששון מועדי
 קדשך וישמחו בך ישראל

מועדיך ושלום
 ענין

מקדש'י שמך כבוד אתה
י'י מקדש'י שרא' וזמנים

רעה ומורים ושים שלום קדיש

תפלת מוסף

אבות וצדקות וקדושת השם אתה בחרנו
עד וכו' לייצאת מצרים

מפני תואינו ג'ינו כ

מארענו ונתרחק

מאל' יד'פתינו וצק'אנו

כח'ן ח'ר'תנו וצ'תנו

למ'ן וכת' ב'ז'ר'תנו

בבית הודול והקדוש ש
 שנקרא שמך עליז מפני
 היד שנתת לנו

במקדשך יהירעון מ
 מלפניך ילאהינו ואלהי
 אבותינו מלך רחמן י
 שנתת לנו ורחם עלינו
 ורחם עלינו ורחם עלינו
 ורחם עלינו ורחם עלינו
 ורחם עלינו ורחם עלינו
 ורחם עלינו ורחם עלינו

מלכנו מלה נכוד מלכות
עלינו מהרה והופיע זה
והנשא עלינו לעיני כל
חי וקרב פחדנו מבין ה
הנעים ונפוי עלינו ננס
מדת ארץ ובהביאנו
לציון עירך בתנה ול
ולידושלם בית מקדש
מקדשך נשמח
עמם ושם נעשה ל
לפניך את קרבנו

בשמחת עולמו שם נעש
 לפניך את קרבנותיו
 חובתינו תמידין נסדרן
 ומוספין בהלכתן את
 מוסף יום המצות
 הזה הוא היום בשבת אומ ארצ
 נעשה ונקריב לפניך ב
 באהבה נמצות רצונך
 כמו שמתבת עלינו ב
 תויתך עלידי משה
 צידך מפי נבדך

אֱהִינּוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמֵי רַחֵם
עֲלֵינוּ טוֹב וְצַדִּיק הַדָּרֵשׁ
לָנוּ שׁוֹבֵה עֲלֵינוּ בְּהַמּוֹן
רַחֲמֵיךְ בְּנֵי אֲבוֹת שׁ
שֶׁעָשׂוּ רֵצוֹנְךָ בְּנֵה בֵּיתְךָ
בְּתַחֲלֵה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ
עַל מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ בְּבָנֵינוּ
וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ וְהִשָּׁב
נְהַגֵּם לְעַבּוֹדָתֵם וְלֵדֵיִם
לְשִׁירֵם וְלִזְמֵרֵם וְהִשָּׁב

יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשִׁסְנַעְלָה
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
 בְּשִׁלּוּשׁ פְּעָמֵי הַיּוֹם וְ
 נִכְתּוּב בְּתוֹרַתְךָ שְׁלִישׁ
 פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה אֶת
 כָּל זְכוּדְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱ
 אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
 בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבּוּ
 ת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ
 דַעְקָם אִישׁ כְּמִתְעַת יָדוֹ

רִינוֹק בְּלִבְךָ שֶׁלֹּא

וְהָיָה לְנוּ יִשְׂרָאֵלֵינוּ

בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטֵי

יִשְׂרָאֵל וְתוֹרַת אֱלֹהֵינוּ

אֱמֶת וְחֻקִּים זְכוּ

וְיִצְוֶה מִלְּפָנֵינוּ

והנחילנו זמני ש
שישון ומועדי ק
קדש וחני נבדה
ותורי שנו קדושת
שבת וכבוד מועד
וחצות הרגל בין

קדושת שבת ל
לקדושת יום טוב
הבדלה ואת יום
השבועי מששת
ימי המעשה ק
קדושת והבדלה

עבודת ה' תמיד

אשר נקדו שם

יהוה לנו יי אלהינו באהבה יתן יום חן מועדים
ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה

אמר יי אלהינו ששנת האמונה הזמורה
כילתה היא לחץ איננו כליש

ג' ימים

היא תדמות לך קודם ימים
ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה
ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה
ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה ועתה

ה'תתקס"ח
ה'תתקס"ח

תפלה ליום הכיפורים

שנת תלפ"ח

ביום חמשה עשר

בחדש אלול

אשר נתת לנו

אלהינו

ה' אלהינו

וְאֵלֵי עֵקֶב הָאֵל הַגִּדּוּל הַ
 הַגִּבּוֹר וְהַגִּדּוֹר אֵל עֵלְיוֹן ג
 צִמַּח חֶסֶד יִסְטוּבִים וְקוֹנֵי
 הַבַּיִת זוֹכֵר חֶסֶד יֵאֱבֹר
 וּמִבֵּית אֱלֹהִים לְבָנֵי בְנֵיהֶם ל
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהְבָה
 זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפְזֵי
 בְּחַיִּים וְסִתְּבֵנֵי
 חַיִּים טוֹבִים לֵךְ
 לְחַיִּים מֶלֶךְ יְעוֹזֵר
 מִיָּד מִיָּד מִיָּד אֲתוּה

יִשְׁמַע אֲבֹהֵם
 אֶתְּךָ וְכִי לְעוֹלָם יִשְׁ
 מַחֲיֶה מֵתִים א
 אֶתְּךָ וְכִי לְעוֹשֵׁי עֲמוּרֵי
 הַטָּל מִכֹּל כֹּל חַיִּים בְּחַסְדֵךָ
 מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים סוּמְךָ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים מֵתִים
 אֲסוּרִים וְזִמְקִים אֲמוּנִים
 לִישׁוּ עֵפֶר מִי כִּי
 צֶלַע וְנוֹחַת מִי נוֹמְדֵה

לך מלך ממית ומחיה ו
ומצמיח ישועה

מי כבוד אבה רחמן
העבד יצחק

סדוקים לחיים ונאמן
אשר הוסיף מעתה ב
בית אלה ימחיה ה

הפסוק

הוא יתן לנו אלהינו

לעולם אמן

והוא יתן לנו אלהינו

יהוה ייך סלה

ובכן תפחד יי אהני

מהרה עלי

מעשיך אמוץ עש

מה שנת את ויראך

תמשיש וישתחוו

מזכרואים ועש

אדה אתם לעשות

רעונך כלם שלי

שידענו יי אהני

שחשלתון לעבד ע

כִּדְךָ תַבְּוֹרָה בְּיַמֶּיךָ וְשׁ
וְשִׁמְךָ נִוְחָא עַל כָּל מֵדָה

שְׁמֵי אֱלֹהִים

וּבְכֵן מִן תַּבְּוֹד לְעַמְךָ
אֶת הַלְּלוּ לִידְאֵךְ

וְהַיְתָה לְדוֹר שֵׁיךָ וְפִתְחוּ
פֶה לְמִיחָה לִסְלֵךְ וְשִׁמְחָה
לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לְעֵינֶיךָ
וְעַמִּיחָה קְבוֹן לְדוֹדֶיךָ
עֵצֶךָ וְעַיִן כִּתְנֵךְ לְבֵן
שִׁי מִשִּׁיחָךְ בְּמַהֲרָה

בַּמִּטָּה	וְאֵן עֲדִיקִים
יִדְעוּ	וְיִשְׁמְחוּ
וְיִשְׂרָאֵל יִעֲלוּ וְיִחְסִידִים	
בְּרַעַי יִצִּיחַ וְעוֹלָתֵי תִקְפוּץ	
פִּיהֶם כִּי כָל הַרְשָׁעָה מְלָה	
כַּעֲשֵׂן תִכְלֶה כִּי תַעֲבִיר	
מִכִּי שִׁלַּח זֶדֶן מִן הָאָרֶץ	
וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ לְבִדָּה	
לֹאֲשֶׁנּוּ מִהֲרָה עַל מִי	
מֵעַשֵׂךְ יִהְיֶה יָעֵן מִשֶׁנּוּ	
כִּי יִרְוֹשׁוּם עֵינֶיךָ	

קדישך משהו עולם
בביתך בבית קדישך
על ידי דוד משיח בן
מלך ישראל לעולם אמן
ציון לצור צדק הללו
קדוש אתה ונודע
עמך ואין אלה
אחרים עמו וכתוב
ישראל יצאנו במלכות
בית המקדש וקדוש
בעד פניך אתה

מלך הקדוש
 תה בחרתם מכל
 העמים אהבת
 זנו ורעית בנו ור
 ממתנו מכל הלישונ
 דשתנו במצותיך
 בתנו מלכנו לעבודתך
 אך הגדול הנבחר
 ורא על קדא את
 ק לנו יס צהינו גא
 קם הזכרון הוד א

זכרון תרועה באהבה מ
מקרא קדיש וזכר ליציאת
מצרים אלהינו
ואהי

אבותינו יעלה ויבא יצונו
יראה וירצה וישמע ו
יפקד ויזכר וזכרונו ופ
יפקדונו וזכרון אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדו
וזכרון ירושלים עיר קדיש
וזכרון כל עמך בית ישראל

לפַּנֵּךְ לְפִלִּטָה לְטוֹבָה
 לַחַן לַחֲסֵד לַחַיִּים לַחֲמִיִּם
 וְלִרְעוֹן בְּיוֹם הַזְּכוּן הַזֶּה
 זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּטוֹבָה
 וּפְקֻדָּנוּ בְּטוֹבָה וְדָרָה
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּטוֹבָה וְחַיִּים
 טוֹבִים בְּדַרְשׁוֹתֵינוּ
 וְרַחֲמֵינוּ חוֹסֵינוּ וְחַמּוֹתֵינוּ
 וְרַחֲמֵינוּ עַלֵּנוּ וְעַלֵּנוּ
 מִכָּל־עֲרָה וְיִצְחָק וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי־אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי־אֵלֶיךָ

הַנֶּהַר וְהַחוּצָא תִּהְיֶה אֱהִינֵנו
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
מִלֶּחֶד עַל כָּל הָעוֹלָם מִלֵּו
בְּכִסּוּד וְהַנְּשֵׂא עַל מִל
הָאֵרֶץ בְּקֶדֶד וְהוֹפֵעַ בְּ
פְתוּחַ הָאֵרֶץ עַל כָּל
יְשֵׁרֵי תֵבֵל אֲרֵץ יִצְחָק וְיָדַע
בְּלִבּוֹ שֶׁלֹּא תִּהְיֶה מַעֲלָתוֹ
וּבְכִינֵי הַיָּם כִּי אֵתָּה יִצְחָק
יִצְחָק וְיִשְׂמְרוּ כָּל אֲשֶׁר
בְּמִנְחָה בְּאֶפְרַיִם אֱהִי ס

ישראל מלך ומלכותו ב
בכל משלה

וקדשנו במצותיך
ותן חלקנו

בתורתך ושבענו מטוב
ושמחנו בישועתך

וטהר לבנו לעבדך ב
נאמת ובאמונה ודברך

אמת וקיים לעד ברוך
אתה ישראל מלך על הארץ

מקדש ישראל ויום הופתח

ל

רעה יי אהינו בעמך
ישראל ושכון בנין

מהרה ויעבדוך בניך ב
בירושלם ואתה ברחמים

תחפוז בנו ותרענו ורת

ותחזינה עינינו בשונך

לעיון ולירושלם עירך

השוב ברחמים נמאז ב

ברוך אתה יי המחזיר

יניעתו לעיון

מזורים אנחנו לך ש

שאתה הוא יי אלהינו ו
 יאהי אבותינו צורנו צור
 חיינו מן ישענו אתה
 הוא לדור ודור נודה לך
 ונספר תהלתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך
 ועל נסיך שנכל יום ע
 עמנו ועל נפלאותיך ו
 וטובותיך שנכל עת
 ערב ובקר וצהריים על

כֹּל־סֵפֶד וְיִתְרֹמֵם תְּמִי
שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד
וּכְתוּב לַחַיִּים מִלְּבִנֵי

בְּרִיתְךָ וְכֹל הַ
הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֶלָה וְיִהְיֶה
לְשִׁמְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת כִּי
טוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וְלֶךְ נֵאֶה לְהוֹדוֹת
בְּרַכּוֹת סְחָנִים

שְׁלוֹם וְבֵעַל עֵמֶךָ
יִשְׂרָאֵל תְּשִׁים

לעולם ועד כי אתה הוא
 מלך אדון כל השלום
 וטוב בעיניך לברך את
 עמך ישראל בכל עת
 ובכל שעה בשלומך
 בספר חיים ברכה
 ושלום ופתים
 טובה ניכר ונכתב לפניך
 אנו וכל עמך ישראל
 לחיים ולשלום סוף
 אתה יי המסך את ע

עמו ישראל בשלום

אלהי עד שלא נוצרת

איני נדאי ועכשיו

אנוצרת נא לא נוצרת

עפר אני נחיי קל וחומר

במיתתי הרי אני לפניך

אלהי ואלהי אבותי נבלי

מלא ביטחה וכלמה יהי

רצון מלפניך אלהי ע

שלא יתעצב עלי שדו

ישחט את לפניך מרוק

64
ברחמיך הרבים אבל לא
עלידי יסודין וחלאים ו
רעים יהיו לרעון אמרי
פי וזנביון לבי לפניך
צודי ונאי שלום ב
בשמאי שלום בימיני
עושה שלום במרומי
הוא ברחמי עשה ש
שלום עלינו ועל כ
ישראל ונאמינו

אכילו כלפי חסדו

לפניך

אשר ידענו אין לנו מ

פניך לא אלה

אשר ידענו עשה עמו

לפניך

אשר ידענו עשה עמו

אשר ידענו עשה עמו

אשר ידענו עשה עמו

אשר ידענו עשה עמו

אשר ידענו עשה עמו

שְׁנֵי מִנְחָה :
 אֲכֵיל מִלֶּכֶת וְעוֹד עֲלֵינוּ
 הַיּוֹם טוֹבִים : אֵל
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד מִדָּר
 מִחַטָּאת וְעוֹד מִחַטָּאת
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד עֲנֵת
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד אֵל
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד ר
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד טוֹב
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד
 אֲבֵינוּ מִלֶּכֶת וְעוֹד אֵל

מנהג

אשר מנהגו של הדיין

הוא שיהיה עמוס

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

בדבריו ויבין

גֵּוֹר דִּינֵנוּ

אֲבֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ מַחֲוֹק

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים

כִּי שִׁמְרֵי הַמִּצְוֹת

אֲבֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ וְשִׁמְרֵי

לְכָל צְוֵיכֵנוּ

אֲבֵינוּ אֲנִי אֶתְחַסֵּה

וְהֵנּוּ מִשְׁמַרְתֵּנוּ

עַל מִצְוֹתֵינוּ

אֲנִי אֶתְחַסֵּה

עַל מִצְוֹתֵינוּ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

100 EAST EAST
CHICAGO, ILLINOIS

1950

1950

1950

1950

172

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or account, with approximately 12 lines of entries. The text is heavily obscured by dark ink blotches and is difficult to decipher.

אֲבִינוּ מִלְכֵנו עֲשֵׂה לַמַּעַן
שְׂמֵךְ וְשִׁמְרֵנוּ
וְהַנּוֹרָא שֶׁנֶּחְדָּשׁ הַהֵבֶה
עִיִּים אֲנִי
אֲנִי מִלְכֵנו וְעַנּוּ
כִּי אֵין מַעֲשִׂים
צְדָקָה וְחַסְדִּים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
לַמַּעַן שְׂמֵךְ וְשִׁמְרֵנוּ

קדוש אלהינו
וְהַנּוֹרָא שֶׁנֶּחְדָּשׁ הַהֵבֶה
עִיִּים אֲנִי
אֲנִי מִלְכֵנו וְעַנּוּ
כִּי אֵין מַעֲשִׂים
צְדָקָה וְחַסְדִּים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
לַמַּעַן שְׂמֵךְ וְשִׁמְרֵנוּ

אשר יחזק עמו וישופר כידו ומסד

נרון יתה יי אלהינו מלך

העלם אנו קדשנו

במצותי וצונו לשמוע

קול שופר יתה

יי אלהינו מלך העולם

שהחיינו וקיימנו והציענו

לזמן הזה

שברים תרועה ותקיעה פעמים ותוקע

קטן יתיעה שלשה שברים ותקיעה

פעמים ותוקע קוץ תתיעה תרועה ותקיעה

פעמים ותוקע ותקיעה שלשית

להסתלק מן הסוף ואחר פותח ברוך

אשרי הַגּוֹס יִדְעֵי ת

חַדְשָׁה יִשְׂבְּאוּ

פֶּנֶךְ יִהְיֶה בְּשִׁמְךָ

צִלְחַן בְּלִי לְחֵם וּבְצִדְקָתְךָ

דוֹסָה בְּיַמֵּי מַלְאָכָה

עֲשׂוּ אֶתְהוּ וּבְרִצְוֹנְךָ ת

חַדְשָׁה קִרְנֵי בְּלִי לְחֵם

מִיָּעוֹלָם לְקִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ

אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ לֹ

בן מסלות כלבס אש

ישבי כיתדעוד עולין

אלה : זכו וסודל השוק ילי
ולוח וידין הסט ים למקובל
ואזכור קריש עד ומכורחמון

תפלת המאסף

מחלל אבות ונבדות אלה
לחור ודור גבן וכבן ולא עדיקים אלה
בתרתנו עד זכוי ליצילת מן ימי

עפני חטיתנו צדיק

מארתנו אלה

תתקן מעל אונות

וְאִין אֲנוּ יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירַתְךָ
בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶךְ עָלָיו מִפְּנֵי
הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ
יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
שֶׁתִּשׁוּב וְתַרְחֵם עָלֵינוּ
וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתִכְנֶהוּ מִהַרְרָה
וְתִכְנֶהוּ אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ

מלכנו נלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה והופיע
והנשא עלינו לעיני כל
חי וקרוב פזורנו מבין ה
הגוים ונפוצותינו כנס מ
מירבתי ארץ והביאנו
לציון עירך ברנה ול
לירושלם בית מקדשך
נשמחת עולם ושם נ
נעשה לפניך את קהנות
חובותינו ונמידין כסדרין

ואם חל לקיום
בשם אומר
יזה הסגור
הזה ויגמל המה
גזה

מאספין סתם

את מאספי אם

הפדון הזה עשה ונקדיב

לפניך באהבה במצות

ויצרך כמו שכתבת עלי

בזמנך על ידי משה ע

עסך מפי בבודך נאמ

ובזה שיהיה נאמ

לדעתך וקדושתך

לשם ה' אלהי ישראל

לא תשחית ויעשה

יהיה לכם ועשיתם עולה
 לריח ניחח לאל פרבן ב
 בקר אחד ואיל אחד ב
 נבשים בני שנה שבעה
 תמימים ומנחתם נסכים
 כמדובר ושלשה עשרה
 לאיל ועשדון לבשדון
 נסם ושער לבפר וש
 חמידון נחלם
 עלינו לשבח לאדון
 חבל לתע

עֲוֹלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂאנוּ כְּגֵיי הַיָּם
הָאֲרִצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כִּי
נִמְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל
שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקֵנוּ נִהַם
וְנִגְדַלְנוּ כִּכְלֵי הַמּוֹנֵם עַל
שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לַהֵבֶל
וְיִקְוּ מִתְּפִלִּים לֹא לֹא
יִשְׁיֵעוּ יֵאָדוּ בְּזֵרַעִים וְ
וְנִשְׁתַּחֲוִים לַמִּתְּפַלִּים
לֵבֵי אֶדְרָךְ מִיָּד הַמַּלְכִים

הַקִּבָּה שֶׁהוּא נוֹסֵף שֵׁן
שָׁמַיִם וַיּוֹסֵד אֶת־הַקּוֹמָה
יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל לָהֶם
וּשְׂכִינֵת עֲזוֹ בְּבֵיתֵי יְהוָה
מִרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין
עוֹד אַחֵר אִמֵּת מִלְּפָנָיו
וְאֵין זוֹלָתוֹ כִּבְתוּב
בְּתוֹרָתְךָ וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשָּׁבוֹת אֵל לִבְכֹּךְ כִּי־אֵין
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאֲרָצוֹת

מלכות

על כן נקוה לך יי ש
להינו לדאות

מהרה בתפארת עונך

להעביר גוילים מן הארץ

והאילים נרות יכרתון ל

לחקן עולם במלכות שדי

וכל בני בשר יקראו בשם

בשמיד להפנות אליך מ

שעי ארץ יכירו וידעו

כל יושב תכל כילך תכרע
כל ברך תשבע כל לשון
לפניך יי אהינו יכרעו ו
זיפולו ולכבוד שמך יקר
יהנו ויקבלו כלם את עול
מלכותך ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד כי
המלכות שלך היא ול
לעולמי עד תמלוך בננו
נכתוב בתורתך יי מלון
לעולם ועד וכתוב לא

הביט און ביעקב ולא ר
ראה עמל בישראל יי
להיו עמו ותרועת מלך
בו וכתוב ויהי בישראל
מלך בהתאסוף ראשי ע
עם יחד שבטי ישראל
ונתברי בקדשך כתוב ל
לאמר כי ליי המלכה
ומושל בניים וכתוב כי
ליי המלך וצאות לבש
לבש יי עוז התאזר אף

תפון תכל כל תמוט ונתג
י' מלוד לעולם אהיך צ
ציון לדוד ודוד הללויה
ונאמר שאו שערים ד
ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד
מיה מלך הכבוד י' עוז
ונבד י' נבד מלחמה
ונאמר שאו שערים ד
ראשיכם ויזאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד

מי הוא זה מלך הסעודה
 יש עבאות הוא מלך של
 הנבוכ סלה ועל יקח
 עבדך הנביאים בתוכם
 אמר זה אמר יי אלהי
 שרף ונא יי אלהי
 ונראשון ונראשון
 ונראשון ונראשון
 אמר ועל מנשעם
 יד ציון לשמוע
 ג עשורתי ליה

המלוכה ונאמר והיה יש
למלך על כל הארץ ביזם
ההוא יהיה אחד ושמו
אחד ובתורתך כתוב ל
לאמר שמע ישראל
אחינו יי אחד
אחינו ואלהי אבותינו
מלך על כל
בצולם מן בכבוד יה
והנשא על כל הארץ ב
ביקד והופע בהדר צאן

עוֹדֵךְ יַעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּכַל
 אֶרֶץ וַיִּדְעַבְל פֹּעַל כִּי
 אֶתָּה פִּעַלְתוּ וַיִּבֶן כָּל יֵצֵר
 כִּי אֶתָּה יִצְרַתוּ וַיֹּאמְרוּ
 מִלֵּאשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְיָ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ
 כָּל מִשְׁלָה

וּכְדִשְׁנוּ בְּמִצֹּתֶיךָ
 וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרֶתְךָ וּשְׁבַענוּ מִטִּבְּ
 וּשְׁמֹחֵנוּ בִישׁוּעֶתְךָ וְטַהֵר

לפני לעבדך באמת ובא
ובאמונה ודברך אמרת
וקיים לעד ברך אתה
יש מלך על כל הארץ מ
מקדש ישראל ויום הזמון
ותזקע קשרך

היום הרת עולם היום
יעמיד במשפט
כל יצורי עולם אם נבנים
אם נעבדים אם נבנים

חֲמֵנוּ בְּחַסְדֵי אֲבִי עַל בְּ
 בָּנִים אִם מַעֲבָדִים עֵינֵינוּ
 לְךָ מְלוֹיֹת עַד שְׁתַּחֲנַנּוּ
 וְחִיבֵי אֵלֶיךָ לְאוֹר מִשְׁפָּטֵינוּ
 קָדוֹשׁ

זְכוֹרֹנוֹת

אֶתְּךָ זְכוֹר מֵעַשְׂרֵי
 עֲלֵם וּפְּוֹקֵד
 כִּי יִעֲרֵךְ קִבְּלֵם לְפָנֶיךָ
 עֲלֵם מִלְּעַל וּמִזֹּמָמִים

נסתרות שמבראשית כי
אין שכחה לפני כסא כ
כבודך ואין נסתר מעד
עיניך אתה זוכר את כל
המפעל וגם כל היצור לא
נכחד ממך הכל גלוי וידוע
לפניך יי אלהינו עופר
ומכיש עד סוף כל הדורות
כי תביא חק וזכרון להפק
כל רוח ונפש להזכר מ
מעשים רבים והמון ב

לאין תכלית מראשירת
 בזאת הודעת ומלפנים
 אותה בלית זה היום ת
 תחלת מעשיך ופרון ל
 ליום ראשון כי תק לישול
 הוא ומשפט לאהי עקב
 ועל המדינות בו יאמר
 איזו לחרב איזו לשלום
 איזו לרעב איזו לשובע
 ובריות בו יפקדו לחכירם
 לחיים ולמות מי לאנפקד

כְּהִי־סֶהוּזָה כִּי־זָכַר מִל־הִי־עוֹד
לִפְנֵיךָ בַּאֲמַעֲשֵׂה אִישׁ וְ
וּפְקוּדוֹתָיו וְעַל־לֵלוֹת מִצְעוֹד
וְגַר מִחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתוֹ
וְהַחֲבוּלוֹתָיו וְיִצְדִי מֵעַל
מֵעַל־לִי אִישׁ אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ
שֶׁלֹּא יִשְׁכַּחךָ וּבֶן־אָדָם יֵת
יִתְאַמֵּץ בְּךָ כִּי־דוֹר־שֵׁיךָ לִ
לְעוֹלָם לֹא יִכְשָׁלוּ וְלֹא
תִבְלִי־ם לְעַמֵּם כֹּל־הַחוֹסִים
בְּךָ כִּי־תִרְם־ם הַמַּעֲשִׂים

לפינך בא ואתה דורש נ
 מעשה כלם וגם את נח
 באהבה זכרת ותפקדהו
 בדבר ישועה ורחמים
 בהביאך את מי המבול
 לשחת כל בשר מפני י
 דוע מעלליהם על כן
 זכרוננו בא לפינך להרבית
 זרעו כעפרות תבל וע
 וצאצאיו בחול הים כ
 ככתוב בתורתך ויזכור

אֱלֹהִים אֶתְנַח וְאֶת מִלְחָמָה
וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אֵתוּ בַתְּבֵה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים
רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח הַ
הַמַּיִם וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר
אֵבְרָהָם אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
יַעֲקֹב וַנֹּאמֶר וַזְכֹּרְתִי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת
בְּרִיתִי אֵבְרָהָם אֶזְכֹּר

וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר וּבְדַבְרִי
 קְדֹשׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר זִכֹּר
 עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי חֲנוּן וְ
 רַחוּם יי' וְנֹאמֶר טָהֵן
 נִתֵּן לִירְאֵי יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 נִרְיֵתוּ וְנֹאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם
 נִרְיֵתוּ וַיִּנַּחֵם נִרְבַּח חֶסֶד יי'
 וְעַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ הַגְּבִיָּאִים
 כְּתוּב לֵאמֹר כִּהְיֵה אֶמֶר יי'
 זִכַּרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ

אֲחֵי שְׂמִיךְ בְּאֶרֶץ לֵד
זִרְעָה וְנֹאמַר חֶסְדִּי
אֲתַבְרִיךְ אֹתָךְ כִּימִי נ
נְעוּדִיךְ וְחֻקֵּימֹתֶיךָ
בְּרִית עוֹלָם וְנֹאמַר הֵם
עֵקֶד לִי אֲשֶׁר יִסְאֵם יִלְד
שֶׁבְּאוֹעִים כִּי מִדִּי דַבַּר
בְּוֹמֹר אֹמְרֵנוּ עוֹד עַל
כִּי נִבְטַח מִעַל לֹרְחַם א
אֲדַחֲשֵׁנוּ נִאֻם יְיָ
אֲחֵי נֵנוּ וְאֵה אֲבִינֵנוּ

יֵעֲלֶה וַיִּבֹא יִצְעֵק רָאָה ו
וַיִּרְעֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד ו
וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵינוּ
וּזְכוֹר אֲבוֹתֵינוּ וּזְכוֹר מִ
מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַמְּךָ הוּא
וּזְכוֹר יְרוּשָׁלַם עִירְךָ
וּזְכוֹר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לִפְנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה
לְחַן לְחֶסֶד לְחַיִּים וּלְרַחֲמִים
וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְכוֹרֹן הַ
זֶה זְכוֹרֵנוּ יְיָ אֱהִינוּ בּוֹ

לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בְּנוֹ לְבִרְכָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּנוֹ לְחַיִּים טוֹבִים
בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חָ
חֹס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וּרְחָם
עֲלֵינוּ וּמְלַטְנוּ מִכָּל עֲרָה
וַיַּצֵּן וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְ
וְרַחוּם אַתָּה
אֱהֵינוּ וְאֱהֵי אֲבוֹתֵינוּ
זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן
טוֹב מְלַפְנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּ

בַּקֹּדֶת יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים
מִשְׁמֵי שָׁמַי קֹדֶם וְזָכַר
לָנוּ יְיָ אֱהִינוּ אֶת הַבְּרִית
וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעַ
וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יְחִיד
שֶׁעֲקָד אֲבֵרָהֶם אֲבֵינוּ בִּ
בְּנוֹ עַל נְבִי הַמְּזַבַּח וְכַבֵּשׁ
רַחֲמֵינוּ לַעֲשׂוֹת רַעוֹן
בְּלִבְּךָ שְׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ כֵּן
כֵּן רַחֲמֵיךָ אֶת כָּעֵסֶךָ
וַיְגַלּוּ רַחֲמֵיךָ עַל מַדּוּתֵינוּ

וּבְטוֹבְךָ הַעֲזוּל יִשׁוּב חֶרֶן
אִפְךָ מֵעַבְדְּךָ יִשְׂרָאֵל וְקִיִּים
לִנְוֵי יִשְׂרָאֵל אֵהְיוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁתִּבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ
עַל יְדֵי מִשָּׁה עֶבֶדְךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר וְזִכְרֹתֵי
לִדְמֵי בְרִית רַאשׁוֹנִים אֲ
אֲשֶׁר הוֹעֵצָתִי אֹתָם מִ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵעֵנִי הִ
הָיִים לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יִשְׂרָאֵל כִּי חִנֵּיתֵךְ

הַנְּשַׁכְּחוֹת אִמָּה הוּא מֵעַ
 מֵעוֹלָם וְאִין שַׁכְּחָה לִפְנֵי
 נְסֵא כְבוֹדךָ וְעַקְדַת יַצְחָק
 לְזַרְעוֹ תִּזְכּוֹר בְּרוּךְ אַתָּה
 ייזוּכַר הַבְּרִית

וְתוֹקֵעַ קִישָׁק

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם הַיּוֹם
 שׁוֹפְרוֹת

אַתָּה נְעִלִיתְבָּעֵן כ

כבודך על עַם קדֹשׁךָ לֵאלֹהֵינוּ
לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְעָלִיתָ
עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טוֹהַר
וְגַם כָּל הָעוֹלָם מְלוֹחֵי
מַלְפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חֲרָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַנְלֹוֹתְךָ מִן
מַלְכָּנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד
לְעַמְּךָ תוֹרָה וּמִצְוֹת
וּתְשַׁמֵּי עַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ
וּדְבִירֹת קֹדֶשׁךָ מִלְּהַבּוֹת

אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים עַ
עֲלֵיהֶם נְעִלִית וּבְקוֹל שׁוֹפָר
עֲלֵיהֶם הוֹפְעֶת כִּכְתוּב
נְתוּרֶתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁנִי
הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבִּקְרָה
וַיְהִי קוֹלוֹת וּבִרְקִים וְעַנְן
נָבַד עַל הַהָר וּקוֹל שׁוֹפָר
חֲזָק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל הָעַם
אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה וַנֹּאמֶר
וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ
וְחֲזָק מְאֹד מִשֵּׁה יְדַבֵּר

והאלהים יעננו בקול ונאמר
וכל העם רואים את הקול
ואת הלפידים ואת קול
השופר ואת ההד עשן ו
וידא העם וינועו ויעמדו
מרחוק ונדבר קדשך
בתוב לאמר עלה אלהים ב
בתרועה יי בקול שופר
ונאמר בחצוצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך
יי ונאמר תקעו בחודש

שופר בַּבַּסָּא לְיוֹם חַגֵּינוּ בִּי
 חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא וּמִשְׁפָּט
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וְנֹאמַר הֵ
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בְּקֻדְשׁוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲוֹן הֵ
 הַלְלוּהוּ בַּנְּבוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ
 בְּרַב גְּדֻלוֹ הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ
 שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בַּנְּבִלּוֹתָיו
 הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֹל הֵ
 הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹנֵב
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְעֵלִי שִׁמְעַ

הללוהו בצל עלי תרועה
כל הנשמה תהלל ידה
הללויה ועל ידי ענ
עבדיך הנביאים כתוב
לאמר והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ונאו
האובדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים
והשתחו ליי בהר הקד
בירושלם ונאמ מל יושב
תכל ושובני ארץ כנשוא

נִסְהַרִּים תִּרְאוּ וּנְתַקוּעַ
 שׁוֹפֵר תִּשְׁמְעוּ וְנֹאמַר
 וַיִּלְעָלֵהם יְרֵאָה וַיִּצַּח
 בְּרַק חִצּוֹ וַיִּלְאֵהִים בְּ
 בִשׁוֹפֵר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּ
 בִּשְׁעֵרוֹת תִּימָן יִלְעָבְאוֹת
 יֵצֵא עֲלֵיהֶם כִּן יֵצֵא עַל עַוְוֹ
 וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 תִּקַּע בִּשְׁוֹפֵר
 עֲדוּל לַחִירוֹתֵינוּ וְשֵׁאֵנִים

לְקַבֵּץ גַּלְיוֹתֵינוּ וְקָדַב פְּזוּזוֹתָנוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפִיצוֹתֵינוּ
כִּנְסָם מִיִּרְכַּת־אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ
לְעֵינַי עֵינֶךָ בְּרַנָּה וְלִירֵשׁ
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם וְקִיִּים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבֹדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
בְּאִמּוֹר וּבָאִים שֶׁמְחַתְּכֵם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי ח

חֲדָשִׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּ
 בַחֲצוֹצְרוֹת עַל עוֹלוֹתֵיכֶם
 וְעַל זִבְחֵי שְׁלַמֵיכֶם וְהָיוּ
 לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 כִּי אֶתֶּה שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל
 שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן תְּרוּעָה
 וְאֵין דּוֹמָה לְךָ בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעָת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּדַחֲמִים
 וְתוֹקֵעַ קֶרֶן

רצה ומודים ונתוב לחיים
ברכת נהגים בספר ח"י
קדיש שלם
עלינו לשבח

סדר יום הכפורים

יום הכפורים הוא יום
גשמה יצר המצדק את נפשו בטוב
לאומר זכרו ומי כמנוח וסגול לחיים
בספר חיים ומעולה קודם
שנה לטובותינו במעשה ובהוסדר
הכפירה

אֱהִינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
 תָּבֵא לִפְנֵיךָ ת
 תְּפַלְתֵּנוּ וְאֵל תְּתַעַלֵּם
 מִבְּקִשְׁתֵּנוּ שְׂאִין אֲנוּ עֵי
 פַיִם וְקִשֵׁי עוֹרָה וְאִךְ
 נֹאמֵר לִפְנֵיךָ יְיָ אֱהִינוּ ו
 וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ עַד יְקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטֵאנוּ
 אֲבִל חֲטֵאנוּ אֲשַׁמְנוּ
 בְּעֵדְנוּ וְעָלְנוּ וְעַבְד
 נַעֲבֹד דְּבַרנוּ דּוֹפֵי הַעֵינֵינוּ

והרשענו זדנו חמסנו ט
טפלנו שקר יעצנו דע
כזבנו כחשנו לצנו מ
מרדנו נאצנו סדרנו עויו
פישענו צררנו קשינו ע
עורף ושיענו שחתנו ת
תעינו תעבנו תעתענו ס
סרנו ממעותיך וממשפח
הטובים ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי

אמת עשית ואנקנו ה

הרשענו

מה

לפניך

נאמר

יושב מרום ומה נספר

לפניך שוכן שחקים ה

הלא הנסלות והנעלות

אתה יודעתה יודע רזי

עולם ותעלומות סתרי מ

חי אתה חופש כל הדר

נמן ורואה כל יות ולב ו

ואין כל דבר נעלם ממך

ואיִסְתַּר מֵעַד עֵינֶיךָ יְהוָה
רַעוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְ
וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּמְחַו
לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַו
וְתִסְלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לִפְנֵי

בְּאוֹנִים

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְ
לִפְנֵיךָ בְּבַלִּי דַעַת

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְ
לִפְנֵיךָ בְּבַלִּי

על חטא שחטאנו לפניך
 בדעת ובמרמה
 על חטא שחטאנו
 לפניך בהרהור הלב
 על חטא שחטאנו
 לפניך בודוי פה
 על חטא שחטאנו
 לפניך בזדון
 על חטא שחטאנו
 לפניך בחוזק יד
 על חטא שחטאנו לפ

לפניך בטומאת שפתים
על חטא שחטאנו לפניך

ביער הרע

על חטא שחטאנו לפניך
ביודעים

על חטא שחטאנו

לפניך בלא יודעים

על חטא שחטאנו

לפניך בבחש ובכזב

על חטא שחטאנו

לפניך במראית דעין

עַל הַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בַּיַּעַד הַדָּרֵעַ

עַל הַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בְּנֶשֶׁךְ וּבַמְרֵבִית

עַל הַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בְּשִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ

עַל הַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בְּעֵינַיִם רְמוֹת

עַל הַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בְּפִתְחוֹן פִּתְּ

עַל הַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בַּנְעוּדֵי רַגְלִים "

עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

רַק־פִּיעֵתִיד "

עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

כִּרְצוֹן "

עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בְּשִׁעוֹ "

עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ

בְּתַמְהוֹן לֵב "

עַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִין

עֲלֵיהֶם עוֹלָה "

על חטאים שאנו חיבין
 עליהם קרבן
 על חטאים שאנו חיבין
 עליהם אשם ודאי ו
 ואשם תלוי
 על חטאים שאנו חיבין
 עליהם מלקות ארבעים
 וארבע מיתות בית דין ו
 סקילה שריפה והוצאה
 על מצות עשה ועל מ
 מצות לא תעשה על

מצות עשה צמוד ועל כן
מצות לא תעשה הופך
לעשה כן שיש בה קום
עשה וכן שאין בה קום
עשה על הדברים לנו ועל
שאין בהם לנאת ה
דברים לנו כפי הדבור
לפניך יי אלהינו ואת שאין
בדברים לנו לפניך דם בלמים
ידועים כפיך שנאמר
הנסתרות לך אלהינו ו

4
וְעָלִיתָ לְנוּ לְכַנֵּנוּ עַד
עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֲתָם לָנוּ

הַתְּנִיחַ הַזֶּה

לִי עַד שֶׁלֹּא נִוְצַרְתִּי
מִלְּבִי

תַּפִּילַת עֲרֵבִית

וְשַׁחֲרִית

כְּדוֹךְ אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֵלֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ אֵלֵינוּ

וְאֵהִי יַעֲקֹב הָאֵל הַגִּדּוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָאָא עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל ח
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַמַּלְאָכִים
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבַשֵּׁל
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן ש
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַיִּים
בְּחַיִּים וּכְתַבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים לְמַעַן
אֵל חַי מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמְנַן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ

אברהם

אתה גבור לעולם

מחיה מתים

אתה ורב להושיע מודיד
הטל מכלכל חיים בחסד

מחיה מתים ברחמים ו
תבים סומך נופלים ורופא

חולים מתיר אסורים ו

ומקיים אמונתו לישני

עפר מי כמוד בעל גבורות

ומי דומה לך מלך ממית

וּמַחִיָּה וּמִצְמִיחַ יִשׁוּעָה

מִי כַמוֹךְ אֲבֵה־רַחֲמָן

זוֹכֵר יַעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמִים

לְחַיִּים וְנַצְמֵן אֶתְּךָ לְהַחֲיוֹת

מֵתִים כִּדְוֹךְ אֶתְּךָ יְיָ מַחִיָּה

הַמֵּתִים לְדוֹר

וְדוֹר אֶתְּךָ

קְדוֹשׁ וְשֹׁמֵךְ קְדוֹשׁ וְכֹן

וְקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ

סִלְּה וּבִכְן

כִּתוּב

תָּא
יֵי

אֵהִינוּ מֵהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂךְ
 וְאִימִתֵךְ עַל כָּל מָה שֶׁנִּי
 שֶׁנִּרְאֵת וַיִּדְאוּךְ כָּל הַ
 הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵיךְ
 בְּלֵב הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ מַלֵּם
 אֲנִי אֶחָת לַעֲשׂוֹת וְ
 רֵעוֹן בְּלֵב שָׁלֵם כִּמוֹ
 שֶׁיִּדְעוּ יְיָ אֵהִינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן
 לִפְנֵיךְ עֵז בִּיךְ וְנִבְרָה
 כִּימִינְךָ וּשְׁמֵךְ נִרְאֵ עַל
 כָּל מָה שֶׁנִּרְאֵת

וּבְכֵן תֵּן פְּבִיד לַעֲמֵךְ
תְּהִלָּה לַיְרֵאִיךָ
וּתְקוּהָ לְדוֹרֵשֶׁיךָ וְנִתְחַוֵּן
פֶּה לַמִּיחָלִים לְךָ וְשֵׁן
וְשִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן
לְעֵינֶיךָ וְצַמִּיחַת קָרוֹן
לְדוֹד עַבְדְּךָ וְעֵרִיבַת נֵר
לְבֵן יֵשִׁי מִשִּׁיחַךְ בְּמַהֲרָה
בְּעֵמִינוּ

וּבְכֵן

וּבְכֵן עֲדִיקִים יִרְאוּ וְ
 וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים
 יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרַנְדָּה
 יַגִּילוּ וַיַּעֲלֶתָהּ הַקְּפוּץ פִּיהָ
 כִּי כָל הַרְשָׁעָה כָּלָה מֵעֵשֶׁן
 תִּמְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 זֶדוֹן מִן הָאָרֶץ וְתִמְלֹךְ
 אֶתָּה לְבִדָּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִ
 מֵהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
 טָהֹר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ
 וּבִירֹשָׁלַם עִיר קֹדֶשְׁךָ

מעשה ועד עולם בסתוב
בדברי קדשך על ידי
דוד משיח צדקך ימלוך
אל לעולם אהיך ציון לדוד
דוד הללויה

קדוש אתה ונורא ש
שמך ואין אלה
אחר מבל עדיך וסתוב וי
ונפה אל עבאות במשפט
והאקדוש נקדש כעד
בברכה צדק אתה יי ה

וּמִלֵּךְ הַקָּדוֹשׁ
 אֶתְּךָ מִתְּנוּמֵי
 הָעַמִּים אֲהַבְתָּ
 אֶתְנוּ וְרָצִיתָ בְּנוֹתֵינוּ
 מִכָּל הַלְּשׁוֹנֹת וּקְדַשְׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ
 מִלְּכֵנוּ לְעֶבְדְּתֶיךָ וּשְׁמֶיךָ
 הַקָּדוֹל הַצְּבֹר וְהַנּוֹרָא עַל
 עַלְיֵנוּ קְרֵאתָ וְתַתֵּן לָנוּ
 אֱהִיטָא אֲהַבְתָּ אֶת יוֹסֵף
 הַכַּפְּרוֹתִים הַזֶּה לְמַחֲלֵה

וּלְסִלִּיחָהּ וּלְכַפֵּרָהּ וּלְמַחֹל
בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּאֵהֶבָה
מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכְרֵנוּ לִיִּצְיָאֵת
מִצְרִים אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵי

אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיֵּבֵא יְצִיעַ
יִרְאֶה וִירְעֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּ
וַיַּעֲקֹד וַיִּזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִ
וַיַּקְדּוּנֵנוּ וּזְכוּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
זְכוּרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֵּךָ
וּזְכוּרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ

וזכרון כל עמך בית ישראל
 לפניך לפליטה לטובה
 לחן לחסד לחיים לרחמים
 ולשלום ביום הכפורים
 הוזה זכרנו יי אלהינו בו
 לטובה ופקדנו בו לברכה
 והושיענו בו לחיים טובים
 נדבר ישועה ורחמים
 חוס וחנו וחמול ורחם
 עלינו ונולטנו מכל צרה
 ויגן והושיענו כי אלקיך

עשׂו כִּי אָמַד חֲנֹן וְדָחוּס
אִתּוֹ אֱהִינֵנוּ וְאֵהִי
אֲבוֹתֵנוּ מִדָּוָל
לְעֹתוֹתֵינוּ בְּיָסוּס חֲבֻלִים
הָיָה סָחָה וְהָעֵבֶד פִּשְׁעֵנוּ
מִשֶׁ עָנִיד סֵאמֹר א
אֲנִי אֲנִי הוּא מִדָּוָה פ
פִּשְׁעֵנוּ לְמַעַן וְחִטָּאתֵנוּ
לֹא אֲבוֹד וְכִי אֲבוֹד סָחִיד
מִכָּל פִּשְׁעֵנוּ מִכָּל ח
הַטָּעוּת שׁוֹבֵהֵא ב

וְאַתָּה וְנֹאמְרֵי בְיָוִם הַ
 הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
 אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יי' תְּטַהֲרוּ

כִּי אַתָּה סוֹלַח לְיִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וּמוֹחֵל
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִבְּלַעַד
 אֵין לְטַמְּלֵךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח
 אֶתְּךָ וּדְבָרְךָ אֱמֶת
 וְקַיִם לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה
 יי' מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְ

לעונותינו ולעונות עמו
ישראל ומעביר אשמתנו
בכל שנה ושנה מלך על
כל הארץ מקדש ישראל
ויוס הנפורים

רעה יי אהינו בעמך
ישראל ולתפלתם

שעה והשב העבוד
לדביר בתיך ואישי ישה
ותפלתם מהרה באהבה
תקבל בריצון ותהי לדעון

תמיד עבודת עמך ואתה
 ברחמים תחפוץ בנו ו
 ותרצנו ותחזינה עינינו
 בשובך לעיון ולירושלם
 עירך ברחמים כמאז ב
 נרוך אתה יי המחזיר
 שכינתו לעיון
מודים אנחנו לך יי
 שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צורנו צור חיינו מן יש

ישענו אתה הוא לדור
ודור נודה לך ונספר ת
תהלתך על חיינו המס
המסורים בדרך ועל
נשמותינו הפקודות לך
ועל נסיד שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל יום עמנו עת ערב
ובקר וצהרים על כלם
יתברך ויתרומם תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד

וכתוב לחיים מל בני
 ברייתך וכל
 החיים יודוך סלה ויהלל
 לשמך הטוב באמת כי
 טוב ברוך אתה יי אלהים
 שמך ילך נאה להודות
 שלום יב על עמך
 ישראל תשים
 לעולם ועד כי אתה הוא
 מלך אהון מל השלום
 וטוב בעיניך לברך את

עִמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרֵכָה וְ
וּשְׁלוֹם וּפְרִצְסוֹ

טוֹבָה נֹסֵר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם
אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ

תָּבֵא לְפָנֶיךָ

תפלתינו ואל התעלים נ
 מבקשתינו שאין אנו ע
 עוי פנים וקשה עורף ו
 ואיך נאמר לפניך ייאהבו
 וזהי אבותינו צדיקים
 אנחנו ולא חטאנו
אבל חטאנו אשמנו
 בנדנו גילנו נכנו
 דברנו דפי העוינו ודד
 והרשענו ודנו חמסנו
 חמדנו טפלנו שקר יע

יַעֲזֹבוּ רַע בּוֹכֵנוּ כַח שְׁנוֹ ל
לְעֵנוּ מִרְדֵּנוּ נֹא עֵנוּ סוֹדֵנוּ
עֵינֵנוּ פִשְׁעֵנוּ עֲרֵדֵנוּ ק
קִשִּׁינוּ עוֹרְףֵנוּ רִשְׁעֵנוּ ט
שִׁחַתְנוּ תַעֲנֵנוּ תַעֲבֹנוּ ת
תַעֲמֵנוּ סִרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים ו
וְלֹא שׁוּה לֵנוּ וְאַתָּה
עֲדִיק עַל מַלְאָכֶיךָ
הִבֵּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂינוּ
וְאַנְחֵנוּ הַרְשִׁעֵנוּ

מה נאמר לפניך יושי
 מרום ומה נספר
 לפניך שוכן שחקים ה
 הלא הנסתרות והנעלות
 אתה יודע אתה יודע
 רזי עולם ותעלומות סתרי
 כל חי אתה חופש כל
 חדרי בטן דואה כליות
 ולב אין כל דבר נעלם מ
 ממך ואין נסתר מנעך
 עיניך יהי רצון מלפניך

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּדוּי פֶה

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּדוּן

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּחֻזְקֵי ד'

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּטוּמְאַת שִׁפְתֵינִי

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּיַעַר הָרֵעַ

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּיֹדַעִים

עַל חֵטְא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּלֹא יוֹדַעִים

עַל חֵטְא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּנֶחֱשׁוֹבֵיב

עַל חֵטְא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּמֵרֵאֵת הָעֵינַן

עַל חֵטְא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּנִשְׁךְ וּבְמֵרֵבֵית

עַל חֵטְא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּסִיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעֵינֵים רַמּוֹת "

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפִתְחוֹן פִּה "

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַפִּיצַת יָד "

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרֵצוֹן "

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשׁוֹנָה "

עַל חֵטָא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּתַמְהוֹן לֵב

עַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חַיִּיבִים

עֲלֵיהֶם עוֹלָה

עַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חַיִּיבִים

עֲלֵיהֶם קֶרֶבֶן

עַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חַיִּיבִין

עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְדַאי ו

וְאִשָּׁם תְּלוֹי

עַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חַיִּיבִין

עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבַּעִים

וְאַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין ס

סקילה שריפה הרגוחנק
על מצותי נשה ועל מ
מצות לא תעשה על
מצות עשה נמור ועל
מצות לא תעשה הנתק
לעשה בין שישבה קום
עשה ובין שאין בה קום
עשה על הגלויים לנו ועל
שאיןם גלויים לנו על ה
הגלויים לנו כבר וידנו ל
לפניך יי אהינו ואת שא

שאינן עליוס לנו לפיך
הם גלויס וידועים נדבר
שנאמר הנסתרות ליס
להינו והנעלות לנו ולבני^י
עד עולם לעשות את
כל דברי התורה הזאת
להי עד שלא

עצרת

לוינו במו לערבית " ל
לחוסף מתפלל זכרנו ו
בני במוד זבכן ובכן זבכן

אֲהַבְתֶּם עִיר לְיִשְׂרָאֵל

מִיָּמֵינוּ וְעַתָּה

מִפְּנֵי הַמַּאֲוָה שֶׁ

מֵאַרְצֵיכֶם

וְתִקְרַע מִפְּנֵי אֲנִי

אֵין אֵין אֵין אֵין

הַסִּיּוֹן בְּיַמֵּינוּ

בְּכַתְּוֵנוּ וְקִדְוֵנוּ

אֲנִי שֶׁנֶּאֱמַר

אֲנִי שֶׁנֶּאֱמַר

אֲנִי שֶׁנֶּאֱמַר

מלפניך ייִשׂהֵינוּ וְיִשְׂאֵהֵנוּ יְיָ
אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁת
שׁוּבוּ וְתִרְחַם עֲלֵינוּ
וְעַל מַקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתִכְנֶהוּ מִהַרְרָה
וְתַעֲדֵל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִ
כֹּל כִּנּוּ גַלְהַנְּכֹד מִלְכֹּתֶיךָ
עֲלֵינוּ מִהַרְרָה וְהוֹפֵעַ וְהַ
וְהַנִּשְׂאֵה עֲלֵינוּ לְעֵינֵי כָל
חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִכֵּן הִ
הַנִּיִּים וְנִפְרֹצוֹתֵינוּ כִּנְסֵם

מִירְכַתִּי אֶרֶץ וְהֵבִיאֵנוּ לִ
לְעִיּוֹן עֵירֶךְ בְּרֵנָה וְלִ
וּלְיֵרוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשֵׁנִיחַת עוֹלָם וְשֵׁם נ
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חֹבוֹתֵינוּ תִמְדֵּן כְּסֻדּוֹן
וּמוֹסַפֵּינָם כִּהְלַכְתָּן אֶת
מוֹסַף יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כַּמִּצְוֹת רַעוֹנֶיךָ
כִּמוֹ שֶׁנִּתְּבַת עֲלֵינוּ בַת

בתורתך על ידי משדה

עבדך מפי כבודך נאמו

וכחד לחדש השביעי

עשור

הזה מקראתך יהי

לכם בני ישראל נפשות

כל פה בפה תעשו ו

והקדשם עולה לריח

ניחוח לאל פרבן בקר

אחד איל אחד נבשים

בני שנה שבעה תמימים

ומנחתם ונסכיהם כמו

כְּכַדֵּיךָ שֶׁלֹּא שָׂדֵה עֶשְׂרֹנִים
 לְפָרֹשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאִיל
 וְעֶשְׂרֹן לְבַשְׂוֵינָן כְּנֶסֶם
 וְיִיחֹדֵר הַיַּיִן ת

תְּמִיד
 עֲלֵינוּ
 הַכֹּל לְחַת

גְּדוּלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 שְׁלֹא עֲשָׂאנוּ כְּנֵיִי ה
 הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ ב
 כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמוֹת

שלא שם חלקנו בהם ו
ונורלינו בכל המונם ש
שהם משתחווים להכל
וריק ומתפללים לא לא
יושיע ואנחנו כורעים
ומשתחווים ומתפללים
לפני מלך מלכי המלכים
הקבה שהוא נוטה ע
שמים ויוסד ארץ ושנ
ושכינת עוזה בנכה מ
מדומים הוא אהינו וא

עוד אחר אמת מלכנו ו
 ואפס זולתו כבתו בתורת
 וידעת היום זה שבנות אל
 לבנך כי יי הוא האהים
 בשמים ממעל ועל ה
 הארץ מתחת אין עוד
 אוחילה לאחלה
 פניו אשאה
 ממנו מענה לשון אשר
 בקהל עם אשיר עוז
 אביעה רננות בעד מפ

מפעוליו לאדם מערכי ל
לב ומי מעשה לשון י
שפת תפוח ופי יגד
תהלתך יהיו לרצון א
אמרי פי ודעין לב ל
לשון אעורי ונצח

להינו יאלי צמפינו מחול לשון יגו
ניום הנפודים הזה עד כי אתם שולח ל
לשדל סן דעלים - וחונם סירך נידו
יארל נום הנפודים - ריעה ומודים
כאוב ליים עד השירך נת עמו יום
יסלום
להינו יאלי אצמפינו קטמלכין תלית
ניו סילסית את כל דברי המורה ה
יסלום יאלי אצמפינו קטמלכין תלית

וקוֹעָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדַי אֲ
אֲבוֹת וּמְבִיאָנִי לְבְנֵי בְ
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאָה
בָּאָה־בָּה זְכַרְנוּ
לְחַיִּים מֶלֶךְ
חֲפִיץ בְּחַיִּים וְחַתְּמָנוּ בְ
בְסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים לְ
לְמַעַן אֲחֵי מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמְסַמְּךְ בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶן אֲבֹתֵינוּ
אַתָּה יְיָ בְּיָדְךָ לְעוֹלָם יְיָ

מחיה מתים אתה ורב ל
להושיע מוריד הטל
מכלכל חיים בחסד מ
מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ו
ורופא חולים מתיר
אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך
בעל נבדות ומי דומה
לך מלך נומית ומחיה
ומצמיח ישועה

מי כמוך אבהרחמן
זוכר יצוריו נרחמי
לחיים ונאמן אתה ל
להחיות מתים ברוך א
אתה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים
לְדוֹר וָדוֹר חֲזַר אֶתְּךָ ק
קדוש ושםך
קדוש וקדושים נכ
יום יהללך סלה
ובכץ מן פחדך יי
אהינמהרה

על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויירא
כל המעשים וישתחוה
לפניך כל הברואים ויעשו
כלם אנוה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמו
שידענו יי אלהינו שיה
שהשלטון לפניך עוז
בידך ונבודה בימינך
ושמך נרא על כל מה
שבראת ונבין יין

כבוד ליעמך תהלה ליר
ליריאך ותקוה לדורשיך
ונפתחון פה למיחלים
לך ושמחה לארעך ו
וששון לעירך וששו^{ויצניח}
קרן לדוד עבדך וערינת
נר לבן ישי משיחך ב
במהרה בימינו
ובבן עדיקים יראו
וישמחו וישרים
יעלו וחסידים ירעה

יצלו ועולתה תקפוץ פ
 פיה כי כל הרשעה כלה
 בעשן תכלה כי תיגביר
 ממשלת זדון מן הארץ
 ותבלוך אתה לבדך יי
 יי אהינו מהרה על כל
 מעשיך בהר ציון משכן
 בבורך ובירושלם עיר
 קדשך מעתה ועד עולם
 ככתוב בדברי קדשך
 על ידי דוד משיחך יי

עֲדָךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֵלֶיךָ צִיּוֹן דָּוִד וְדָוִד
הַלְלוּיָהּ קְדוֹשׁ
אֲתָה

נִנְרָא שִׁמְךָ וְאֵין אֹרֶךְ
אֲחֵר מִכָּל עֵדֶךָ וְנִתְּבַב
וַיִּבְנֶה יְיָ נִבְאֹת בְּמִשְׁפַּח
הַיְיָ קְדוֹשׁ נִקְדַּשׁ
בְּעֵינֶיךָ שִׁדְרָא אֲתָה
מִכָּל קְדוֹשׁ
אֲתָה בְּחַרְתָּ מִכָּל

הַעֲמִים אֲהַבְתֶּם וְאַתֶּם
וְרַעֲיַת בְּנֵי וְכוּמְסַתֵּם
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשֵׁינוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּנוֹתֶיךָ
מִלֶּכְךָ לְעַבְדֶּיךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל הַקְּבוֹד הַגָּנוּזִים
עָלֵינוּ כִּי אֲתוּמָתְךָ לֵעָ
לֹא אֵרִינוּ אֶתֶּיִם הַפְּסִידִים
מִזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחוֹת
אֶלְכֶרֶחַ וְלִמְחֹלָה לְבִנְיָאֵם
בְּלַעֲנוֹתֵינוּ בְּאַחֲבָדֵינוּ

מִקְרָא קְדֹשׁ זָכֵר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם אֱהִינּוּ וְאֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ יְעֹלָה
וַיָּבֵא יְצִיעֵי רֵאשִׁית וִירְעָה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר
וַיִּבְרָח וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ וַיִּכְרוֹן מִשִּׁירָה
בְּדוֹד עֲבֹד וַיִּכְרוֹן יוֹ
יְרוּשָׁלַם עֵירֶךְ וַיִּכְרוֹן מִ
עִמְקֵי בֵית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךְ
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן לְ

לַחֶסֶד לַחַיִּים לְרַחֲמִים
 וּלְשָׁלוֹם כִּי־וּם הַנְּפֹאֲרִים
 הַזֶּה זִכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְטוֹבָה וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְיָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים שׁ
 טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים חוּס וְחֲנּוּנוּ ו
 וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ ו
 וּמְלַטְנוּ מִכָּל צָרָה וְיַגִּן
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי־אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ
 כִּי־אֵל מֶלֶךְ חֲנּוּן וְרַחוּם

אָמַר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אָבוֹתֵינוּ מִ
מִחֹל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
הַכַּפּוּרִים הַזֶּה מִחֹדֶד
וְהָעֵבֶר פִּשְׁעֵינוּ מִנְּךָ
עֵינֶיךָ נֹאמַר אֲנִי א
אֲנִי הוּא מוֹחֵד פִּשְׁעֵיךָ
לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא
אֶזְכּוֹר וְנֹאמַר מִחִירְתִּי
נֶעַב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲמֵךְ
חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלַי כִּי

וְאַתִּיךָ וּנְאֻמְךָ כִּי בָזִים
 הָיָה יִבְטֹר עֲלֵיכֶם לְטֹהוּ
 אֶתְבֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְיָ תִטְהָרוּ כִּי
 אַתָּה סוֹחֵן לְיִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וּמִזְחָלָן לִשְׁ
 לִשְׁבֹּטֵי יִשׁוּרָזִן וּמִבְלַע יָד
 אֵין לֵעַ מֶלֶךְ מִזְחָל וּסוֹלָח
 אֵא אַתָּה וּדְבָרְךָ אֵמֶת
 וּקְיָם לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מֶלֶךְ מִזְחָל וּסוֹלָח

לעֲנוּתֵנוּ וּלְעֲנוּת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וּמֵעַבֵּד אֲשַׁמְתֵּנוּ
בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַ
עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדֵּשׁ
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפּוּרִים
רַעַה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וּשְׂכֹן
בְּצִיּוֹן מִהַרְרֵה וַיַּעֲבֹדֶךָ
בְּנֶגֶד בֵּירוּשָׁלַם וְאַתָּה
בְּרַחֲמִים תַּחֲפוּץ בְּנוֹ
וְתִרְעֵנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ

בְּשׁוֹבְךָ לְעִיּוֹן וּלְיְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ בְּרַחֲמִים כַּמָּאזְבֵּ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּר
 שְׂכִינְתוֹ לְעִיּוֹן מִוֹדֵים
 אֲנַחְנוּ לָךְ
 שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ עוֹדֵינוּ
 עוֹר חֵינּוּ מִן שַׁעֲנוּ
 אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר
 עוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלַּתְךָ
 עַל חֵינּוּ הַמְּסוּרִים בֵּינָךְ

ועל נשמותי הפקודות
לך על נסין ונפל אותיך
וטובותיך שבכל יום ע
עמע עת ערב ובקר וע
ועהרים וחתום
לחיים כל
בני בריתך הא הטוב ב
ברוך אתה יי הטוב שנ
שמך ורך נאה להודות
שלום יב על עמך
ישראל תמים

לעולם ועד כי אתה הוא
 מלך אדון כל השלום
 וטוב בעיניך לברך את
 עמך ישראל בכל יום ויב
 עת ובכל שעה בשלומך
בספר חיים טובים
 ברכה ושלום
 ופרנסה טובה ונכר
 ונחתם לפניך אנו וכל
 עמך ישראל לחיים ו
 ולשלום ברוך אתה יי

המברך את עמו ישראל
בשלוש " אלהינו ואלה
אבותינו תבא
לפניך תפלתנו ואל ת
תתעלם מתחנו שאל
אנו עזי פנים וקשה עוון
ואיך נאמר לפניך יי
אלהינו ואלה אבותינו צ
עדיקים אנחנו ולא חט
חטאנו אבל חטאנו
אשמנו בנדנו גולנו נג

125
גִּבְנוּ דְבַרנוּ יוֹפֵי הָעֵינִי
וְהַרְשִׁיעֵנוּ זִדְנוּ חֲמַסְנוּ
טַפְלָנוּ שִׁקְרָנוּ יַעֲצֵנוּ רַע
כּוֹבְנוּ כַּחֲשֵׁנוּ לַעֲנוּ מִדְּנוּ
נֶאֱעַנוּ נֶאֱפְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
לְשׁוֹא וּלְשִׁקְרָנוּ סִרְדָּנוּ
עֵינֵינוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְדָנוּ ק
קִשִׁינוּ עוֹרְףֵנוּ רִשְׁעֵנוּ ש
שָׁחַתְנוּ תַעֲנוּ תַעֲבָנוּ ת
תַעֲתַעְנוּ סִרְדָנוּ מִמְצוֹתֶיךָ
זָנוּ מִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא

שׁוּחֵלְנוּ וְאַתָּה עֲדִיךְ
עַל כָּל חַצְאֵי עֲלֵינוּ כִּי יֵ
אֵמֶת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ ה
הִרְשַׁעְנוּ - מֵה

צָמַד
לְבַד וְשֶׁבַח מִחוּס וּמֵה
כִּי לִפְנֵי שׁוֹכֵן
שׁוֹכֵן הֵיאֵה נִסְתָּרוֹת
וְהַעֲלִיתָ אֵת יָדְךָ
אַתָּה נִתְּנָה יָדְךָ

לפושעים וימנע
פרוסה לקבל
שבים ותלמדם
להתודות לפניך
על כל עונותינו
למען תקבלנו

בְּתִשְׁבֵּחַהּ שֶׁלִּימָה

לִפְנֵיךְ נְאֻשִׁים

וּבְנִיחוּחִים לְמַעַן

דְּבַרְךָ וְדַבְרֵי פִיךָ

בְּעֵבוֹד אֲמַרְתָּ אֵין

קֵץ לְאִשֵּׁי חֹבֹתַי

ואין מספר לניחוחי

אשמתינו ואתה

יודע שאחריתנו

רמה ונתולעה ל

לפיכך הרבית

מלחתינו מה א

אנו מה חיינו ומה

כחנו ומה חסדנו

ומה עדקנו ומה

ישענו ומה מעשנו

ומה נאמר לשון

אלהינו ומה

הגבורים כאין לפניך

אנשי השם כלאהיו

וחכמים כבלי מע

הצנונים כבליה

כ' רוב מעשיהם

וימיח'הם הבל

וּמִזֶּדֶק הָאָדָם

כִּי הַיְשָׁרִים

כִּי יֵשֶׁה

בְּלִי חַסְדֵּי

אֶתֶּנָּה הַבְּדִלָה

לְשׁוֹן סוֹרֵסִים

וּתְכִירָהוּ לְעֵמֹד

לְפָנֶיךָ כִּי מִי יֵאֲמֹד

לְךָ מִהַתְעִשָּׂה וְ

וּמִהַתְפַּעֵל וְאִם

יַעֲדֶנְךָ מִהַיִּתְּנָלְךָ

וּמִהַיִּתְּאוֹנֵן אֲדִים

נחדל מעשק ידינו
 ונשוב אשכנז
 לעשות עשוקים
 דיעונוק פלעביש

ח'נבר על חטאיו
 ונתת לנו יי אהינו
 באהבה את יום
 הבפורים הזה קן

נדבר שנאמאנו
 אליהם ח'אנני
 נאם יי אסאמאן
 במות הרשעים
 יי אסאמאנו

וזכור וזכות
 ומרבה להטיבו
 ורדינה אתה נת
 בתשובתן של
 רשעים ואין אתם

מדרכו נחיה שובי

שובו מדרכיכם

דעו ולמה ת

במזותי בית ישראל

ואנכי החפץ אחפו

במזותי שיעשו

אֱלֹהִים הֲלֹא כִשְׁוֹנו
מִדְּרָכָיו וַחֲיָהּ ו
וְנֹאמַר כִּי לֹא א
אֲחַפֵּיז בַּמּוֹת הַמֵּת
נֶאֱמַר יְיָ אֱלֹהִים ה
הֲשִׁיבוּ וַחֲיוּ " ;

הוּ לְדַעְוֵן אַמְרָ
פִּי וְהַצִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרֵי עוֹלָם
שָׁלוֹם

יְיָ אֱלֹהֵינוּ

AUTHOR _____

NO. 4602

TITLE SIDDUR, ITALIAN ASHKENAZIG

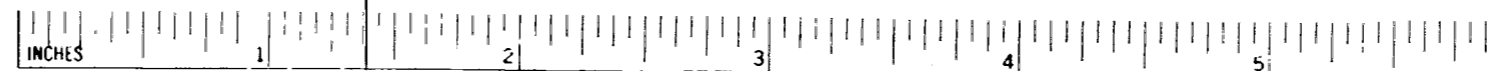
RITE, VOL. 2

RR _____

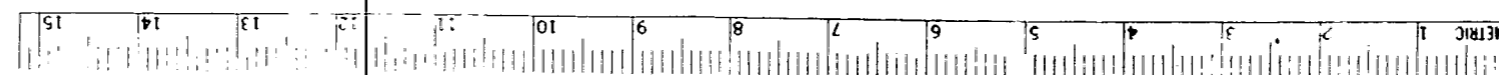
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 862

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION